

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDÅN

EN GLAD
LAPPLICKA

Mona Mårtensson
spelar in lapplands-
filmen "LEILA"

Läs.....

TENNIS OCH TEMPERAMENT
Brev från Wimbledon
av Eskil Sundström

EN KVINNAS DAGBOK
av Sven Stolpe

VAR ÄR MANNEN ?
En aktuell fråga
av Elisif Thél

DEN INSKRÄNKTA
Novell
av Anna Björkman

MODETS BAKSIDOR

..... I DETTA N:R

K R Ö N I K A

OM KUNSKAP OCH INTELLIGENS OCH OM DEN TILLITSFULLA PÅVEN

DET EGENDOMLIGA HAR INTRÄFFat att den ansträngande fyraåriga realskolan till icke ringa del rekryteras av kvarsittare. Där finns nämligen gott om plats också för kvarsittare från andra skolor. Ett icke så särdeles förstklassigt lärjungematerial, anmärker en tidning.

Man tänker med ett visst medlidande på de stackars lärare, som skola på förkortad tid släpa fram detta "icke förstklassiga material".

För att lugna sig kan man lämpligen studera professor Laird's uppsats i Hygeia (Chikago).

Professorn går in för, att lärare och uppfostrare ofta ta fel på kunskaper och intelligens, så att de dumma få lovord under det att ingen tar notis om de verkligt briljanta huvudena.

Skolbarn av samma ålder kan skilja sig åt högst betydligt i fråga om mått och vikt, men det är ingenting mot vad de kunna vara olika i fråga om intelligens. Eller talanger.

Det finns ynglingar i gymnasiet — och för den delen också herrar (och damer) i staten — som icke ha mer intelligens än en vanlig tioåring. Och tioåringar med en intelligens som lagkarlar, fast naturligtvis med mindre tanketräning, mindre lätthet att finna ord.

Professor Laird ger inte mycket för lärares och föräldrars och människors i allmänhet åsikter angående andras intelligens. Han bad en gång lärarne plocka ut de sämst begåvade i en viss skola i Californien och gjorde med dem intelligensprov. Och si! Resultatet var verkligen förargligt för lärarna.

Professorn har en metod som kan användas lika bra på analfabeter som på studenter, lika bra på svarta och indianer som på vita.

Tråkigt nog talar han inte i sin artikel om vari dessa intelligensprov bestå. Hur roligt eller fatalt vore det annars inte att utföra proven på sig själv! Och på andra. Kanske isynnerhet på andra.

(Visade proven, att man själv hade en intelligens under medelkongonegern, förnekade man förstås hela professorn. Och skrattade ut honom.)

Intelligensen ökas inte genom studier, säger professorn vidare. Intelligens är med ganska stor visshet en arvs historia.

Men det händer att intelligenta föräldrar få en dum unge?

Ja, men då är det atavism. Någon dum morfar eller farmorsmor som dyker upp igen.

Alldeles som lilla Efraim till det yttre kan likna farfar och inte alls pappa eller mamma, så kan han ha fått farfars brist på klyftighet som arv. (Inte enda arv, ska vi hoppas.)

Därför ska föräldrar icke förvåna sig över telnings dumhet, utan — om de själva äro snillrika, som de naturligtvis tro — bara söka bland stamfäderna och -mödrarna.

Lilla Efraim själv är lika oskyldig till sin begåvning som till färgen på sitt hår.

Men så kommer en annan sak. Där lille Efraims jobb börjar! Nämligen att det icke

hjälper att ha aldrig så stor intelligens, om man icke rätt använder den.

Man ska icke gräva diken om man kan vara överläkare på ett sjukhus eller Nobelpristagare eller uppfinnare eller romanförfattare.

Kortare och vackrare uttryckt: man skall icke gräva ned sina pund.

(Om allt detta ävenledes gäller för lilla Kunigunda framgår icke riktigt av professors uppsats. Kanske det icke är att gräva ned sina pund, att koka soppa eller städa eller fälla kökshanddukar, när man kan bli överläkare eller advokat eller författarinna. Kanske bibelns liknelse inte alls gäller kvinnor? Jag lämnar frågan öppen.)

*

Vännen Mussolini har kungjort, att det icke får förekomma några skönhetsstävlingar i Italien. Dymedelst förbudande den enda tävlan, där han inte själv kan ta något pris.

Förresten kanske det finns andra områden, där Il Duce inte heller så säkert blir segervinnare. Dragkampen med påven till exempel.

"Hädiska, mer än hädiska är några av premiärminister Mussolinis synpunkter", utropar påven. Och en ultrafascistisk tidning svarar: "Endast fascister få kritisera fascister. Det kan inte tålas att påven vågar sig censurera Il Duce, vilken, det bör påven komma ihåg, icke får diskuteras."

Det kallar jag svagt! Och inte precis någon lämplig utgångspunkt för samförstånd.

Påven tror emellertid på fred mellan de båda staterna, kungariket Italien och det oberoende Vatikanen.

Han tror på fred av två skäl. "För det första därför att vi lita på Guds hjälp. Och för det andra, därför att vi, trots allt, bevarat vår tro på människornas lojalitet och goda vilja."

Kära påven då! Hur skall det gå för påven? I hur många år har påven sovit bakom rosenhäckarna?

Att tro på människornas — här politikerna — goda vilja, när man upplevat, må vara bakom galler, världskrig och världsfred, vittnar om en barnafromhet, som är ovanligt tilltalande, men en smula ängslande. I synnerhet hos en herre, som ställer upp mot Mussolini.

*

I sammanhang med den föreslagna nya skatteuppbörden — skattebetalning per månad — föreslås också utfärdandet av s. k. medborgarböcker, i huvudsak motsvarande flyttningsbetygen.

Jag blev mycket glad då jag i rubriken såg "medborgarböcker". Äntligen, tänkte jag. Äntligen får den stackars medborgaren en förteckning på sina skyldigheter och rättigheter.

Skyldigheterna har staten nog förut påminnt om. Skattsedlar och mönstringspåminnelser behöver man icke be om. Men vilken vanlig enkel människa har egentligen reda på sina rättigheter? Dem är icke staten alltför ivrig att upplysa om.

Och ändå hör man, så fort någon dör av svält eller vanvård, så fort någon i förtvivlan dränker sig själv eller sitt barn, att det där behövdes inte alls: det finns utvägar i alla situationer, även de mest förtvivlade.

Jag antar detta är sant, men som väl bra få, för nöjes skull, dö av svält eller döda sina ungar eller gå i sjön själva, så måste kunskapen om samhällets skyldighet att ta vård om alla medborgare, icke vara så alldeles spridd.

Jag är nu så dum, att jag skulle vilja ha uppsatt i medborgarboken, hur man t. ex. skall förfara för att utfå arv från främmande land, hur man skall ta sig hem utifrån, om man inte har pengar och vill hem, vilken folkpension man har att påräkna i särskilda fall, och hur man skall klaga, om man har några klagomål. Med ett ord, vart man skall vända sig, hur man skall skriva, vad man har rätt att fordra i alla livets kalamiteter.

Allt vad man vill veta, finns naturligtvis att få veta litet här och var, knepet är, att få tag i det. Medborgarboken skulle innehålla allt samlat. Och skrivet som för människor med kläna fattningsgåvor. Så kanske vi kunde begripa det allihop.

Ingenting hindrar att flyttningsbetygen infördes i samma bok. Tvärtom, det vore utmärkt. Så aktade folk sig att förlora sin medborgarbok. Utan hade den tillhands i alla situationer.

Klockarfar är inte längre vad han var. Medborgarboken skulle vara den nya tidens klockarfar. Villig att bestyra allt.

*

Berättelsen om Eli Rehm i vår barndoms Topelius slutar med en samvetsfråga:

Om du också har Eli Rehms mod, har du hans rådighet att ingripa genast, innan det blir för sent?

Mod kanske inte fattas oss litet var, men hur är det med rådigheten? Fungerar vår hjärna snabbt och säkert? Eller är det inte vanligare, att vi först efteråt veta, vad vi borde gjort.

Tecknaren Ebbe Berg, som genast satte efter Ekberg och inte gav sig förrän han fick honom fast, hade denna sällsynta rådighet. Vad mera är, han hade det osvenska draget att vilja "lägga sig i det som inte angick honom". Hade det inte varit för denna Bergs vilja, hade Ekberg och kvinnoöverfallen fortfarande haft högkonjunktur.

När något otrevligt sker, brukar vi alla svenskar helst blunda, ty man vet aldrig vad man kommer i för obehagligheter, om man lägger sig i polissaker och skönast är att slippa allt bråk. Herr Berg är av ett annat slag. Mätte han få, utom förstås alla stockholmsskors tacksamhet, också en mera påtaglig belöning!

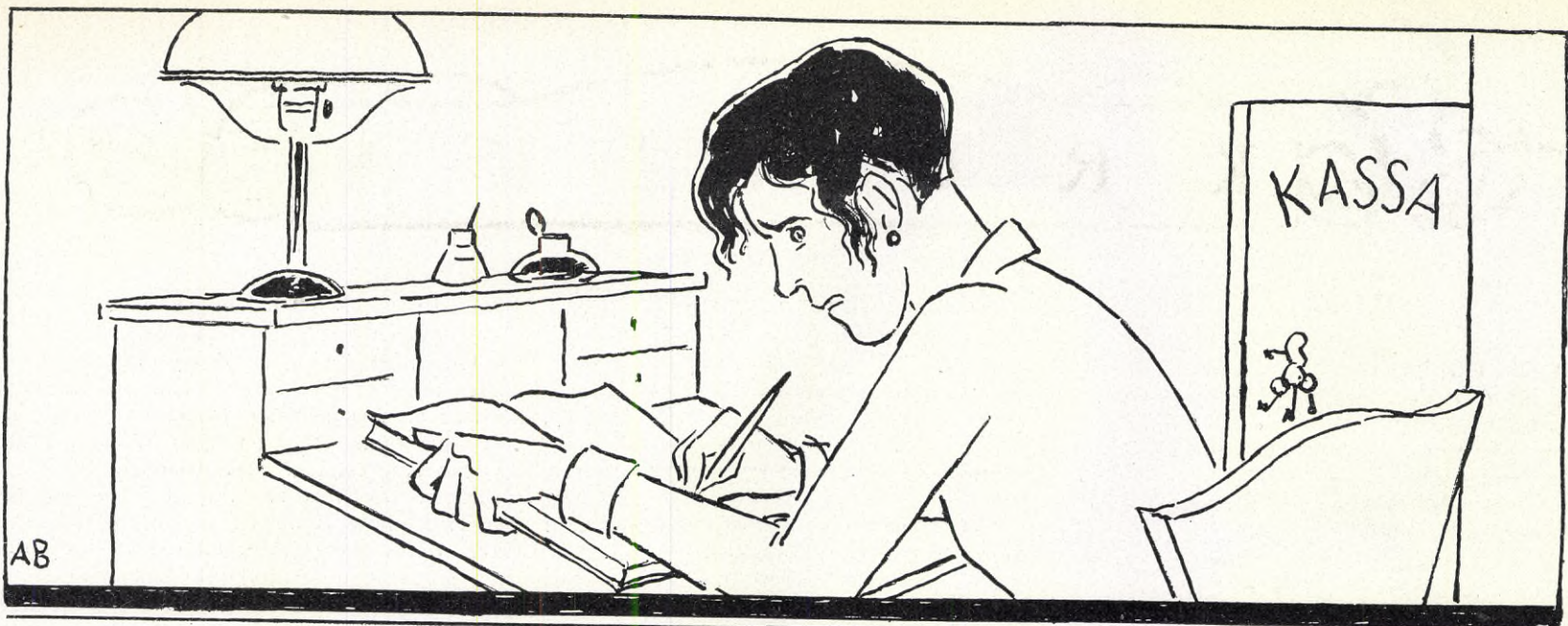
Vagabonde

Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

V A R Ä R M A N N E N ?

NÄR KVINNOR "LÅNA" UR KASSAN OCH LAGRET.

VI HA BLIVIT MYCKET KONTINENTALA av oss här i Sverige, det erkännes villigt av utlänningen, såväl som med en viss stolthet av oss själva. Vi kunna visa på en rad av lysande namn bland författare, manliga och kvinnliga, vetenskapsmän, idrottsutövare, industrimagnater. Vi ha en huvudstad, som söker sin like i skönhet. Til syvende og sidst ge vi nu också utlandet god anledning att syssla med våra bankskandaler, svindlerier och storstilade stöldkupper. Vi äro som sagt fullt up to date. Och kvinnorna spela härutinnan en icke oväsentlig roll. Förr, i den gamla goda tiden, förfäradе man sig över männen, deras knep och finter och oärlighet och sökte alltid efter kvinnan, som antogs stå bakom det hela, som med sin tjusningsförmåga och sina omåttliga krav på lyx och njutningar eggade och drev på den stackars mannen, som sökte skaffa medel att tillfredsställa alla hennes nycker.

Nu äro förhållandena snarare eller åtminstone i en del fall omvända. I och med kvinnornas inträde på arbetsmarknaden, stå de på egna fötter och äro hänvisade till sina egna resurser ej endast i fråga om anskaffandet av allt som till livets nödtorft hör, utan även när det gäller att åstadkomma några gyllene trådar i vardagslivets gröna vadmaldräkt. Nu uppdyka också tid efter annan redogörelser för tillgrepp, förfalskningar, oegentligheter av alla slag, nu sist också juvelstöld utförda av kvinnor. Och detta ger motståndarna till kvinnornas förvärvsarbete god anledning att skadeglatt utbrista: "Vad var det vi spådde, vi visste att så skulle komma att gå. För kvinnorna tillbaka till deras rätta arbetsplats, hemmen, och låt männen som förr sköta affärer och köpenskap."

Är man emellertid som undertecknad ganska intresserad av att kvinnorna må få fortsätta på den väg de slagit in på: självförsörjningens, så går man något djupare än vad som framgår av tidningsreferat och söker av levnadsomständigheter och andra förhållanden utrona vad som varit orsaken till att den ena eller andra olyckliga kvinnan beträtt brottets bana. Därvid uppdragar man snart nog en viss skillnad mellan män och kvinnor i detta avseende. Genomgår jag exempelvis de senaste årens "olyckskronika" så kan jag alls icke finna att de kvinnor, som blivit förvunna till stöld och förfalskningar i större skala fört ett

"Vad var det vi spådde? — kvinnor ska inte sköta affärer och pengar!" Man har hört dylika anmärkningar i samband med de allt oftare förekommande förskingringar, som kassörskor och andra kvinnliga självförsörjande gjort sig skyldiga till, säger stadsfullmäktigen fru Elisif Théel i denna artikel, där hon dels besvarar denna anmärkning, dels söker utrona vad som är skälet till att dessa kvinnor beträtt brottets bana.

påfallande kostsamt eller luxuöst levnadssätt. Mig veterligt ha de inte hyrt några storstilade våningar, köpt lyxautomobiler, levat flott på dyra restauranter, gjort kostbara utomlandsresor eller i övrigt på något uppseendeväckande sätt strött pengar omkring sig. Så kontinentala ha vi kvinnor alltså ännu icke blivit, det är ännu så länge andra länders kvinnor förbehållet. Jo, jag erinrar mig just nu ett sådant fall i Stockholm, som nyligen lät mycket tala om sig, men som vederbörande ej var självförsörjande, ej innehade någon förtroendeställning faller hon i alla händelser utom ramen för mina iakttagelser.

Vad är då orsaken till att kvinnorna för att förbättra sina inkomstmöjligheter ej dra sig för att råka i delo med rättvisan? Enligt mitt förmenande kan man tänka sig i huvudsak tvenne skilda motiv. Antingen att de sträva efter att skaffa sig en högre levnadsstandard än deras inkomster tillåta dem att inneha; de drivas måhända av ett okuvligt begär efter fina kläder, god mat, ett eget bekvämt hem, små lyxartiklar, små nöjen som för all del kanske var för sig ej kosta så mycket, men som dock överstiga deras fattiga förmåga att skaffa sig. Visserligen har undertecknad hört en förmögen man yttra om sina fattiga medmänniskor att "om de bara upphörde att önska sig, vad de ej ha råd att skaffa sig skulle färre brott begås i världen". Detta är visserligen mycket troligt, men önsknings och planer som ej kunna förverkligas i brist på ekonomiska resurser ha vi nog litet var, utan att därför begå inbrott eller rymma med kassan. En bidragande orsak till kvinnornas oförmåga att skaffa sig något utöver livets nödtorft är helt visst det allmänt kända faktum att kvinnorna oftast ha lägre lön än männen, även då *de utföra samma arbetsprestation*, av skäl som vi hört framföras ända till leda;

nämligen att en kvinna kan reda sig på mindre inkomst än en man, vilket skulle och måste bevisas.

Det finns emellertid en annan och djupare orsak till den tilltagande brottsligheten bland kvinnorna och den kan i få ord uttryckas med överskriften till denna lilla epistel: Var är mannen? Hur många arbetande kvinnor äro icke familjeförsörjare; antingen måste de hjälpa gamla föräldrar, eller behöver brodern hjälp för studier. Och så står kvinnan där med sin magra plånbok, och så skall hyra och skatt betalas m. m. och så "lånar" man en hundralapp, ett par tior ur kassan och lägger tillbaka — att börja med.

Det sista och i mitt tycke allvarligaste fallet är emellertid mannen — vännen — älskaren. Allvarligast därför att här spelas på känsloträngar, som beröra kvinnorna långt djupare än männen. Kvinnorna känna på kärlekslivets område behov att ge, att offra sig, sak samma om de blott få ett värdestöckt tack, en obetydlig smekning i utbyte. Granska vi förhållanden från senaste brott, så finna vi alltid en — eller flera — män bakom, ljusskygga individer, som finna det bekvämast att skaffa sig försörjning genom att hetsa och sedan åderlåta en stackars kvinna på sista slanten hon kan uppbringa. De offra ej heller en tanke på det hav av trassel och svårigheter hon därigenom kastar sig ut i. Sömlösa nätter, ständig ångest för upptäckt, tills denna slutligen kommer — måhända till sist som en befrielse från bekymmer, som blivit henne övermäktiga. Vi som måhända med en axelryckning avfärda den beklagansvärda, ha vi då glömt att i de flesta fall, åtminstone när det gäller åldrande kvinnor, spela känslor och motiv in, mot vilka inga som helst förnufts-skäl hjälpa.

Men vad som här sagts har icke avsetts att på något sätt ursäkt kvinnornas tilltagande brottslighet. Rätt är rätt och orätt är orätt och någon brygga däremellan gives icke. Men när man hör personer uttala som sin mening, att detta är en följd av kvinnornas självständighet, så känner man sig i rättvisans namn manad att söka efter motiven till berörda missförhållanden, varvid det befinns att det icke alltid är för egen vinnings skull brott begås, utan att i nio fall av tio det står en man bakom.

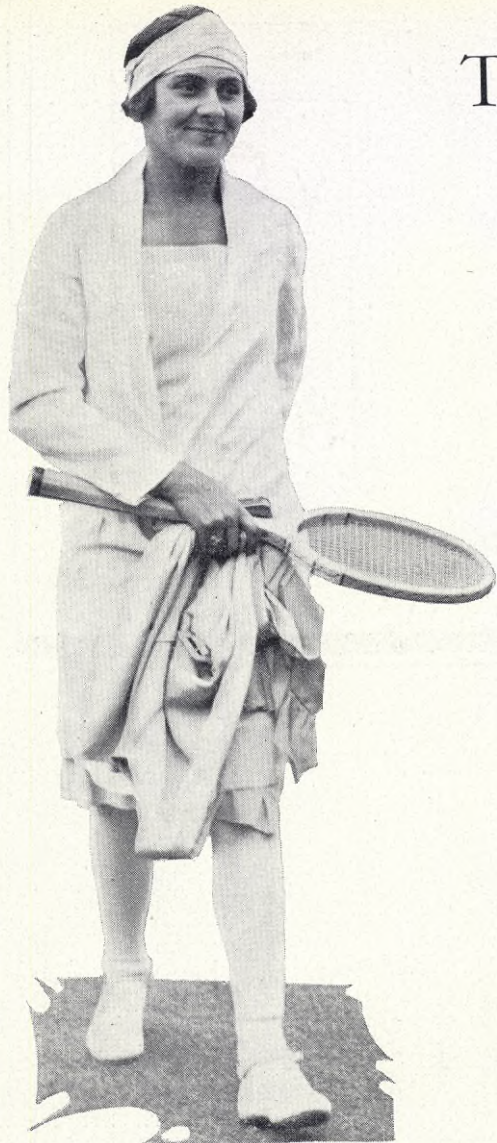
ELISIF THEÉL.

Tomtens Skurpulver

gör
köket
till

Husmoderns stolthet

TENNIS OCH DAMERNA PÅ WIMBLEDON ÄRO DE FRÅN DE STORA

Senorita d'Alvarez, Spaniens tennisdrottning.

DET VAR SUZANNE, "DEN ojämförliga", "Den gudomliga", som ställde männen i skuggan i Wimbledon. Hon uppenbarade, att kvinnan på tennisplanen var något annat än en klen avbild av mannen.

Ännu har man litet svårt att taga en kvinnlig cricketelva på allvar. Ett kvinnligt fotbollslag fortsätter att klinga som en *contradictio in adjecto*. Ännu är kvinnan långt ifrån riktigt hemma på kolstybb och hoppbanor. Men de allra flesta gjorde ifråga om kvinnan och den moderna sporten redan för åtskilliga år sedan ett undantag för tennis.

Tennis var ett av de spel som kvinnan lovligen kunde idka. Men eftersom en tekniskt förfaren man måste slå en tekniskt lika förfaren kvinna, på grund av sin större kraft, uthållighet och snabbhet — jag såg häromdagen mannens överlägsenhet i snabbhet beräknad till 40 procent — så måste logiskt följa, att en manlig sammandrabbning blir något förnämre än en kvinnlig. Ju hårdare och snabbare en tennismatch spelas, ju intressantare blir den för åskådaren! Den strålande kraften kan aldrig i samma grad uppnås av kvinnofigurer! Så resonerade man och ägnade som en självklar sak huvudparten av sin beundran och dyrkan åt sportens hjältar.

Mademoiselle Suzanne Lenglen vände upp och ned på dessa begrepp. Mannen är fortfarande överlägsen i kraft, uthållighet och snabbhet. Likafullt är Wimbledon av idag i första hand ett feminint evenemang. Till och med publiken är till en övervägande del kvinn-

Det är damerna som sätta piff på Wimbledon, säger Iduns londonkorrespondent, som här skildrar de stora tennisdagarna nyligen på världens tennishälsa och intressant analyserar och presenterar den ädla sportens världstjärnor.

lig. Man ser där ungefär sex damer på varje herre.

Tilden är förstas Tilden, pampig att skåda i sin granna reslighet, blixtnabba rörlighet och all sin sympatiska humor, den största gestalt som tennissporten hittills frambragt. Cochets fångslar med sina temperamentera egenheter lika mycket som genom sitt betvingande mästerskap. Lacoste är i år icke med i svängen men Borotra är där, lika spelande munter och applådfångande som någonsin.

Helen Wills med fästman.

Detta är männen i det populära rampluset. Engelsmannens bäste, Austin, "Bunny" kallad, är ännu icke en klart utformad individualitet. Han kan ej taga publiken. Men spela kan han! Alla de här nämnda herrarna äro lysande exponenter för en ädel sport. De ha nått så långt som man överhuvud taget kan nå. Att se dem på planen är som att beskåda en fulländad maskin i arbete.

Däri ligger den av mademoiselle Lenglen först uppenbarade skillnaden. Trots Tildens, Cochets och Borotras charmanta personligheter faller ett skimmer av maskineri över deras spel. Hårdheten och snabbheten ha blivit utslagsgivande moment. En första klassens

manlig tennismatch ger intryck av pinsamt hårt arbete. Ansiktena bära maskers stelhet. I de flesta fall röja dessa skarpskurna fysionomier icke ens glimten av ett leende.

När glimtarna någon gång sticka fram, mottagas de som lika angenäma som överraskande påminnelser om att det verkligen är ett spel som spelas, icke en blodigt allvarlig kamp som utkämpas. Egentligen är dock mästerskapstennis icke längre någon lek. Den kräver ett outtröttligt förarbete. Bort med allt av jordisk frestelse och tidigt i sängen! På hotellrummet står den gästande stjärnan och tränar i ensamheten slag mot väggen, medan han vetenskapligt studerar och analyserar rörelser och stil framför spegeln. Aldrig rast, aldrig ro! Bara gno! Ryktbarheten kräver i våra dagar ett högt pris. Det syns i anletsdragen! Det syns i apparitionen! Man sliter icke som en slav under månader för att sedan i det avgörande ögonblicket tanklöst kasta bort en chans! Till varje pris måste poängerna plockas in!

Det ligger i tennissportens natur, såsom en kraftmätning mellan individ och individ, teknik mot teknik, temperament mot temperament, att den i sina högsta former måste frammana samma upphetsade atmosfär som hör prisboxningen till.

Lenglen hade icke en mans fysiska förutsättningar. Likafullt blev hon i samma stund som hon första gången framträdde på Wimbledon's ryktbara centre-court hela publikens korade gunstling över alla andra, de manliga fenomenen inberäknade.

Sedan man fräntager alla de drag i hennes spel som äro gemensamma för allt förstklassigt tennisspel, finner man hennes mest framträdande egenskaper vara, först och främst hennes ögonfågande grace. Hon var ej en maskin. Hennes spel tedde sig aldrig som tungt arbete. Det var lek, glädje och triumf eller — desperation. Suzanne på tennisplanen var i all sin fruktansvärda effektivitet smidig, finbalanserad, "a thing of beauty", ett materialiserat formfulländat poem i rörelse. För det andra

Englands tennisgunstling: Betty Nuthall.

HOTELL NEPTUN

Gods rum med telefon från Kr. 3:—
Trevliga klubbbrum.

GÖTEBORG

Vid Lilla Torget.

Fullständig restaurang.
Förstklassigt bord.

Naturligt alkaliskt
RAMLÖSA-VATTEN

Tappat direkt från källan.

Förnämsta bords- och hälsovatten.

Erhålles överallt i vårt land.

H. K. H. Kronprinsens hovlev.

T E M P E R A M E N T

STÖRSTA PUBLIKGUNSTLINGARNA

T E N N I S D A G A R N A.

var hon dramatisk. Sportandan kräver som bekant att man, vare sig man är kvinna eller man, skall bära ett nederlag med ostörd självbehärskning. Man skall också taga en seger med likadan självbehärskning. Mademoiselle Lenglen var icke riktigt fulländad i detta stycke. Hon tålde ej att bli slagen. Hon ville vinna. Och hon kunde aldrig lära sig konsten att icke visa detta.

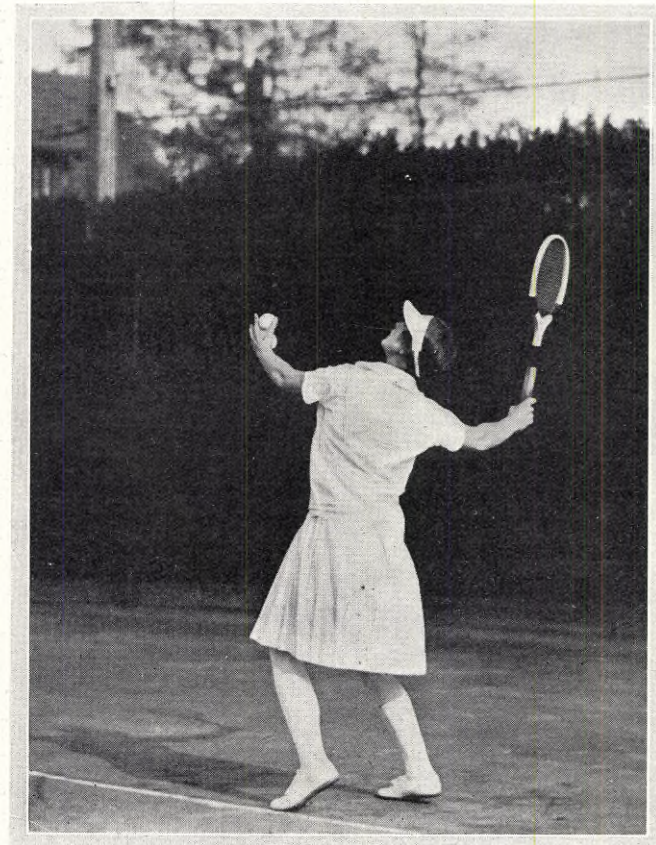
Det fanns en tid — det må här i förbigående anmärkas — då cricketmatcherna mellan Eton och Harrow icke gingo alldeles så lugnt och städat tillväga som nutilldags. Man ville vinna. Och man visade detta. Tillbucklade cylindrar och halmhattar buro vältaliga vittnesbörd om denna hetsiga önskan. Det tycks egentligen vara först i våra dagar som den fullkomnade sportandan kräver en pedantiskt lidelsefri korrekthet. Jag undrar, om icke själva frånvaron av mekaniserad sportanda hos mademoiselle Lenglen bidrog till hennes tjusning?

Ingen har, sedan hon försvann i professionalismens dunkel, varit som hon.

Men publiken har alltjämt ögonen fästa på kvinnorna först och männen i andra rummet. Man spanar efter en ny pikant Lenglen. Engelsmännen ville nog gärna se en engelsk världschampion i tennis uppstå. Men de skulle bli stormlyckliga den dag en engelska kröntes till lady champion of the world.

Betty Nuthalls plötsliga uppdykande för ett par år sedan hälsades som en nationell tilldragelse. Hon var sexton. Men på en gång blev hon Richmond's mest firade individ, icke så mycket på grund av utförda bragder som väntande! Nu är hon aderton och man börjar motse märkliga ting. Detta års Wimbledon skulle kanske ha blivit hennes! Och så! Vad händer? Hon blir utslagen av en annan engelska, en obeaktad Mrs Mitchell.

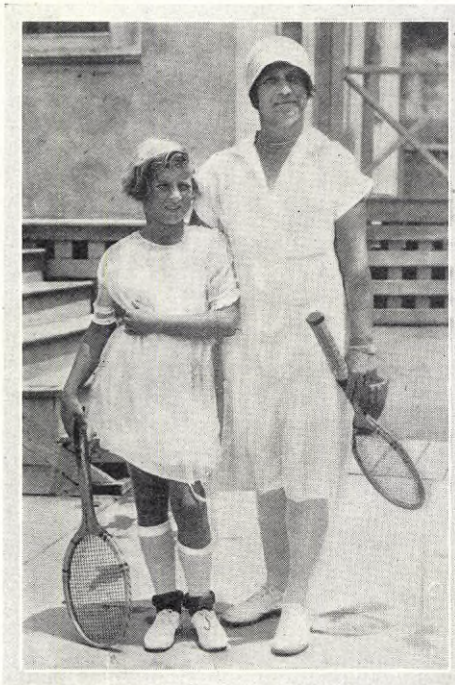
Det var verkligen både kuriöst och intressant att iakttaga publikeffekten av den dyrkade favoritens nederlag. Det var nästan som om den engelska dam, som råkade vara överlägsen och följaktligen vinna, gjort sig skyldig till något opassande. Publiken glömde bort att applådera.

Världsmästarinnan Helen Wills serverar.

Den hade icke blick för något annat än den 18-åriga Betty i hennes tragiska missöde. Ty ett missöde var det förstås! En stor tidning kallade matchen "annoying" d. v. s. förtretlig. Varför förtretlig? Finns det någon oskriven lag i tennis, att favoriten måste vinna? En annan tidning anmärkte, att t. o. m. Mrs. Mitchell själv måste bekänna, att hennes spel var "devilish". Djävulskt! Mrs. Mitchell lydde snällt alla regler och föreskrifter. Varför "devilish"? Det är, som sagt, kuriöst och intressant att iakttaga dessa spontana stämningutbrott. Modern kvinnotennis har återförlänat åt sporten något av det primitiva känslöförlopp som troddes vara för alltid förlorat.

Så kommer Mrs. McIlquham och slår ut den populära senoritan d'Alvarez. En tämligen okänd engelska

Mrs. Bundy, amerikanskan, som gjorde sensation på Wimbledon, med sin dotter.

behagar utföra detta dåd! Senoritan är en av de mest betagande personligheter, om icke den mest betagande, som Wimbledon glatt sig åt, sedan Lenglen kom bort. Det har börjat bli en institution att se henne i finalen. Och så blir hon helt oceremoniöst utslagen i en tidig rond! Uttrycket favorit är intet talesätt. Man tycker icke om att favoriten slås. Så stark är denna känsla att man har svårt att ursäktas ens en landsmaninna som gör kål på en favorit!

Men kanske den största av alla sensationer var Mrs. Bundy's seger över Miss Bennett. Miss Bennett är ett av den engelska kvinnotennisens "ess". Hon är på köpet skön att skåda. Mrs. Bundy vann

M:me Serpieri, f. Vlasto, den grekisk-franska tennisstjärnan.

mästerskapet vid Wimbledon för 24 år sedan, då Miss Sutton. Nu, som mamma åt fem barn, efter nära ett kvartsekel, far hon åter över Atlanten och slår ut en världsfirad ung tennisstjärna. Är icke det sensation så det förslår? Jag hade ett samtal om detta obestridliga evenemang med en man som jag vågar kalla en av Englands finaste sportmän av en äldre årgång. Till min häpnad fann jag honom vara ganska besk mot Mrs. Bundy. Tennis är en sport, utlade han, där man har sina "on- and off-days". Nuthall, senoritan och Bennett hade råkat ha "off-days". För egen del måste jag erkänna att Miss Bennett är min engelska favorit

på tennisbanan. Men likafullt vill jag applådera Mrs. Bundy. I en intervju förklarade hon, att hon blivit led på det ständiga pratet om modern tennis' större krav på styrka, ut hållighet, snabbhet och sinnesnärvaro. Hon tyckte, att hon ville visa, att det gamla gardet minsann inte var att leka med. Och så gav hon svart på vitt på saken. Det är krut i sådana mammor!

Dessa episoder ådagalägga varför Wimbledon av idag blivit kvinnornas från att ha varit i första hand ett fält för maskulin gloria. Kvinnorna ha satt liv och rörelse i denna årliga tävlan. Så länge männen dominerade förgrunden, kunde man i regel på förhand säga, vilka alternativ som funnos. Nu är det annorlunda. Kvinnliga favoriter ha den från sportlig spänningssynpunkt mycket tilltalande egenskapen att icke vara absolut tillförlit-

(Forts. sid. 780.)

En verklig njutningsdryck får Ni av

Kobbs Zaryana Thé

Erhålles överallt i originalförpackningar à 75 öre, Kr. 1.25, 1.75, 3.50, 6.75 o. s. v.

EN KVINNAS DAGBOK

ANDRÉ GIDES NYA BOK.

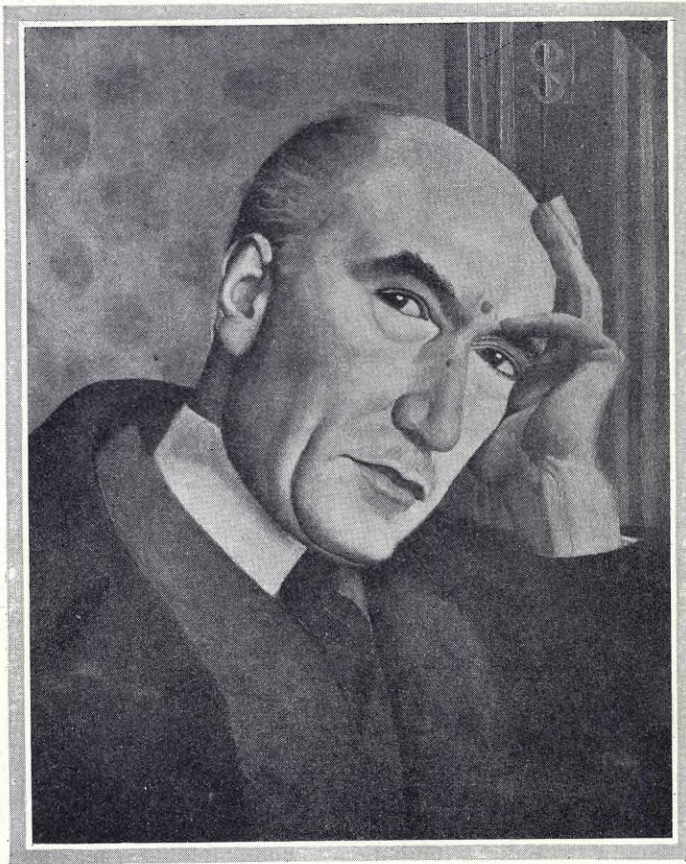
I SIN NYA ROMAN, EN LITEN nått bok på 170 små sidor, återger André Gide på första sidan ett brev, som han uppger sig ha fått av en obekant hand. Brevskrivaren sänder författaren sin avlidna moders dagbok för den händelse den skulle »kunna vara till nytta för en eller par unga kvinnor», i vilket fall hon föreslår den molièreska titeln »L'École des femmes». Uppenbarligen har Gide funnit boken om icke nyttig så intressant, varför han publicerat den i eget namn.

Det lilla arrangemanget är alldeles i Gides gamla stil. Han har en inrotad förkärlek för mystifikation, och man har alltid vid läsning av hans subtila och ironiska böcker en känsla av att författaren visserligen tycker det är farligt roligt att göra giftiga insinuationer och ställa folks föreställningar om rätt och orätt på huvudet, men att han i alla fall är synnerligen mån om att icke själv få uppbära ansvaret för sens moralen i böckerna i fråga. Nå, i detta fall tillkännager en dedikation till kritikern och romanförfattaren Edmond Jaloux, att Gide icke på allvar vill få oss att tro på det meddelade brevets existens. Det är otvivelaktigt han själv som för pennan.

Den lilla romanen är som sagt hål- len i dagboksform — den litterära genre som Gide alltid med förkärlek använt. I detta fall är det en ung kvinna som fattar pennan, just som hennes hjärta sagt henne, att hon äntligen funnit den man, som skall bli hennes make. Bokens första avdelning utgöres av anteckningar omedelbart före och efter bröllopet. Låt oss kasta en blick på vad de innehålla!

Till en början förefaller det hela ofarligt och banalt, rätt graciöst och nått, men alls icke märkligt eller ovanligt. Det är fadern som är så rysligt svår att övertyga om att Robert är den bästa mannen på jorden, och dagbokens författarinna ber att Gud icke må tvinga henne att bli olydig mot sin kära pappa. Först i och med denna bekantskap har hon fått klarhet om vad som är hennes livs stora mål. Men redan här — på sextonde sidan — börjar man ana oråd: »Ja, det var vid vårt samtal i Tuilerieträdgården, som han öppnade mina ögon för vad som är kvinnans uppgift i stora mäns liv», heter det. Robert börjar väcka vårt intresse! Så småningom framgår det, att han icke så alldeles motsvarar de föreställningar han framkallat i den oskyldiga flickans hjärna, och vi ana, att faderns misstankar om hans kvalitet äro ganska väl grundade. Sålunda komma de överens om att de skola skriva var sin dagbok — d. v. s. uppslaget är hans: »Som med alla goda uppslag är det först han som har dem», — och den gode Robert uppsätter som villkor, att han skall slippa visa sin; först på det villkoret kan han vara uppriktig, säger han, och kysser sin omisskännliga flicka på pannan...

Nu dör Roberts moder, och dagbokskrivaren meddelar ett i hennes ögon förtjusande brev, som den oförliknelige Robert skrivit till hennes moder, vilken han nu begär att få kalla sin mor. Detta brev är icke bara så utsökt franskt i sin eleganta frasrikedom, det avslöjar på ett utsökt lustigt sätt hela den vulgära ytligheten och den poserande självkänslan hos den unge

André Gide, efter ett porträtt av Pierre Sichel.

André Gide är en av Frankrikes nu levande främsta författare, av vilken bl. a. de två romanerna »Den omoraliske» och »Den trångport» äro översatta till svenska. Hans senaste bok, mottagen med stort intresse i Frankrike, är en kvinnostudie, som här presenteras av fil. kand. Sven Stolpe.

mannen. Det heter i brevets slutord: »Agré- ez, mère, je vous prie, l'assurance de mon déjà filial et toujours respectueux dévouement». Det är retsamt stryktäckt.

Särskilt dräplig är dagbokens skildring av hur den förtjusande Robert tar sig för att korrigera sin unga hustrus språk. Vid middagarna och i gästerns närvaro rynkar han omärkligt på ögonbrynen, varje gång hon råkar säga: »J'ai très faim» eller »J'ai très peur». Den lilla hustrun lovar ge akt på det besvärliga très men följderna blir givetvis den, att hon icke vågar yttra sig alls i främmande människors närvaro!

Den första missräkningen kommer i slutet av denna första avdelning. Dagbokskrivaren har fått en obetvinglig lust att få se, vad Robert hunnit skriva i sin dagbok. Då hon lämnat ifrån sig sin egen, kommer det fram, att han aldrig skrivit en rad! Då hon får tårarna i ögonen, skrattar han gott och blir ursinnig, då hon vågar ta saken från en annan sida än den komiska. och därmed slutar givetvis också den unga kvinnan att föra dagbok!

Emellertid är boken ingalunda slut. Tjugo år senare, närmare bestämt den 2 juli 1914, börjar vår hjältinna åter att skriva i sin dagbok. Och vi se genast, att hon blivit en annan. Stilen har förfinats och förlorat sitt tveksamma tonfall och vaga uttryck, det är icke en flicka utan en mogen kvinna som för pennan. Naturligtvis har hon nu haft tid på sig för att upptäcka, vem hennes avgudade Robert egentligen är. Hon berättar en hel del roliga småting, som avslöja hans poserande och

självtilräcklighet. Han är bland annat mycket stolt över ett kortsystem som han för. Då man frågar honom, hur han kommit på en så förträfflig idé, svarar han med sitt överlägsna, affekterat anspråkslösa tonfall: »En cherchant, j'ai trouvé!»

Hustrun blir mindre glad, då hon något senare upptäcker, att han helt enkelt funnit och inköpt det intelligent systemet i närmaste pappershandel... Hon stavar och lägger tillsammans och kommer slutligen till det skrämmande resultatet: »Jag ingår i hans bekvämlighet. Jag är bara hans kvinna.» Och hon beslutar — trots de två barnen — att bryta. Då hon anförtror sig åt biktfadern, abbé Brédel, avråder han henne emellertid på det strängaste från det syndiga steget. Och här följa några betraktelser över högmod och undergivenhet, som bakom sina kvinnligt försiktiga tonfall för den som noga lyssnar röja André Gides beslöjat ironiska och hänfulla stämna.

Men ännu är icke dramat slutfört. Robert råkar ut för en olycka, och då hustrun skyndar till hans sida, behöver han bara på sitt vanliga eleganta sätt säga: »Kyss mig inte, jag är för ful att se på», för att hustrun åter skall vekna och ångra sig. Han är ju dock hennes älskade från de första åren, och hon tackar Gud, att hon icke hunnit bryta.

En tids sängliggande blir följderna av olycksfallet och Robert, som väl vet, att hans situation icke är på något sätt farlig, affekterar dödsaningar och vill visa sina barn, hur en man icke fruktar att möta döden. Han bär ett omslag om pannan, som icke gör den ringaste nytta och hälsar sina barn med följande ord: »Mina barn, det är nu ni, som skola övertaga den eld som...» Till all lycka blir han avbruten av dottern, som utomordentligt väl genomskådar honom. Men han ligger kvar och strör omkring sig nobla ord, fulla av filosofisk besinning: »Nu är det tid», säger han, »att jämföra det lilla goda som man har gjort med allt det goda, som man skulle ha kunnat göra». Det skall vara gripande men eggat till skratt.

Och vi förstå, att det dock måste komma till en brytning. Efter mycken tvekan träder hustrun en dag in till honom, säger sin mening och röjer sina avsikter. Han faller samman, och då han snyftande konstaterar, att hans hustru icke älskar honom längre, har han icke tid att posera — för en gångs skull är han sig själv i hela sin ömklighet. Åter veknar hustrun och förstår, att slaget är förlorat...

Upplösningen skall här icke refereras, då det skulle föra för långt. Må nog vara sagt, om vi meddela, att kriget utbryter, och att Robert lagar, att han visserligen får gå omkring i vacker uniform men slipper vara vid fronten. Förtvivlad ger sig hans hustru av till ett sjukhus av de för vårderskorna farligaste slaget. Och därmed slutar den lilla boken.

Vad som här frapperar och intresserar är kanske i första hand det ypperliga porträttet av Robert. Men även brevskrivaren själv är värd vårt intresse och dessutom vår sympati. Hennes första anteckningar

(Forts. sid. 781.)

D E N I N S K R Ä N K T A

AV A N N A B J Ö R K M A N

DETTA ÄR ICKE HISTORIEN OM Någon, som drevs i döden. Ingenting så grovt. Hon var omgiven av hyggligt folk, en stor, glad man och ljusa präktiga gossar. Skuld ägde de väl dock i något, om där nu skall talas om skuld i förhållandet människorna emellan. Fakta få döma.

Det var just detta, att han var så glad, i sig inget fel. Vad är väl angenämare, sällsyntare med för den delen, än att mötas av glädje mitt i vardagen? Hur grånas icke våra stunder av den syrlighet, som dock är många förträffligas uttrycksmedel? Med honom blev livet lätt. Svårigheter existerade icke, sorger knappast. Svårigheterna gick man kringom, man besegrade dem icke. Sorgerna lekte man bort, gömde dem icke i sitt hjärta att djupna av, mogna genom. Ty detta är moralen i ett sådant här öde: varken svårigheter eller sorger tillintetgjordes eller utplånades genom arbete och tillgodogörande, de hopades som avlagda icke alldeles rena klutar kring en, och den dag skulle komma, då man stod där ingärdad, utan möjlighet att negligera deras besvärande förekomst. I synnerhet då de mest reella av alla livets faktorer, de ekonomiska, tala ett avgjort hotande språk.

Den här mannen må betecknas som i varje fall hygglig. Han började emellertid göra sig tankar. Om icke han själv gjorde sig reda för ställningen, så finns där alltid andra, ivriga att upplysa. Gården skulle inte kunna hållas längre än till hösten. Anledningen brydde man sig icke om att klarlägga för sig. Att en husbonde måhända bör se till sitt hellre än att flänga på festliga sammankomster, att kastar man sig i umgänge, får man bjuda igen, vad det kostar att förvandla sitt hus till ett ryck ut och ryck in. Gjorde han sig tankar om någon sorts grund till nedgången, fann han ju lätt det gängse, icke osanna talet om jordbrukets trångmål. Alla jämrade över tiderna, och äldre än han fingo gå från sitt.

Hustrun fick skylla sig själv, hon hade inte förmått hindra. Hon hade nog sett och fruktat, icke strax, men då hon blev äldre och ljusskimret kring den hon valt vek för ålderns skuggor. Men hon hade aldrig lärt att göra sin röst hörd. Traditionellt förtrampad och förtryckt? Ingalunda. Hon hade velat ha det så. Det kändes lugnt och tryggt att först låta mannen bestämma, sedan de stora gossarna. Av-

gjort obetydligast i sin krets såg hon dock tydligare än någon annan ställningens hot, ty hon levde icke i festrus.

En dag talades där ute i detta hus, vars behag annars var just detta: obehagliga ämnen undvekos. Det var fadern, som kvällens festdrycker bringat till uppriktighet. Han sade till gossarna:

— Ni får sluta skolan, inte fortsätta till hösten, sade fadern. Jag kan inte hjälpa er mer, ni får söka förtjäna själva.

Ett orimligt meddelande och så abrupt. Men under hemresan hade festglädjen fördunstat och efterlämnat en bitter eftersmak.

— Fan också, hade han ilsknat opp sig, varför ska jag ensam bära allt, de är ju stora, långa drullar, vid deras ålder tjänte jag mitt bröd hos far min, han skelade ovilligt på gossarna, som ovetande halvslumrade i sätena. Det här får ta en ända. I morgon var nämligen en växlarnas dag.

Detta meddelande utan all förberedelse åt en gymnasist, som hade ett år kvar till studenten, åt en förstaringare, åt en liten i någon av de nedre klasserna. En uppmaning till något outförbart. Förtjäna själva i en tid, då också gamla, dugliga tränade mist sina förvärv. Helt oförberedd kom väl icke underrättelsen. Faderns lynne hade sista åren sina kastningar, och han hade gjort antydningar. De äldre hade väl hört andra glunka en del. Men de hade gjort till sitt ord: Allting reder sig, en förträfflig formel, skada bara att den som så mycken utmärkt levnadsviisdom icke går att leva på. — Men så rena ord hade de aldrig fått från fadern förr. Nu stodo de där bedragna. Den äldste sonen öppnade munnen till ett svar. Det såg ut, som det skulle bli häftigt, kanske innehålla en förebråelse, sådant lättar. Så länge vi kunna skylla på andra, hålla vi ännu huvudet ovan vattnet. Hans ansikte bar i varje fall tecken till upphetsning. De ännu kvinnligt mjuka, blott svagt fjuniga kinderna rodnade.

Nu först några ord om festen de kommo från. Den behöver icke ges i detaljerna, alla känna en dylik, mest ur böckerna. Ty många, många ha dock aldrig begått sin pingst i hägnet av en stor, ljus lantlig gård. Vilket liv, då de många fordarna brusa fram för huset. Sommarn dröjde det året. Man började tidigt med kaffe och hembakt vid långa bord. De äldre endast promenerade på gångarna i trädgården, åto

icke ute, sutto icke ute, man kom i ett be-sinningsfullt hus, som icke tillät extravaganser. Tulpanerna, de små vita och gula, nickade från sina bäddar, pingstliljorna utströmmade sin milda vällukt, allt grönt lyste ännu milt. Man vandrade i väntan på den tidiga middagen. Livet var vila och fest som i Edens lustgård. Men låtom oss icke irra oss in på minnenas allfarväg.

De unga tilläto sig trots den sansade miljön att söka sig ner till ån, som sömnigt rann genom parken. De hade med sig grammofonen, som de ställde bland ängens blommor. Dagens tidiga timme till trots vreds där opp för jazzen — stadens bruk trängde även till det oskyldiga landet — och starka fötter trampade olovandes ned det saftiga betet för kreatur, som snart skulle släppas ut.

Äldsta sönerna — dessa senare på kvällen så beträngda — och flickorna på gården aktade att pröva nya motorbåten, som oaktat sin lätthet nog svårligen komme att klara sig i det grunda vattnet.

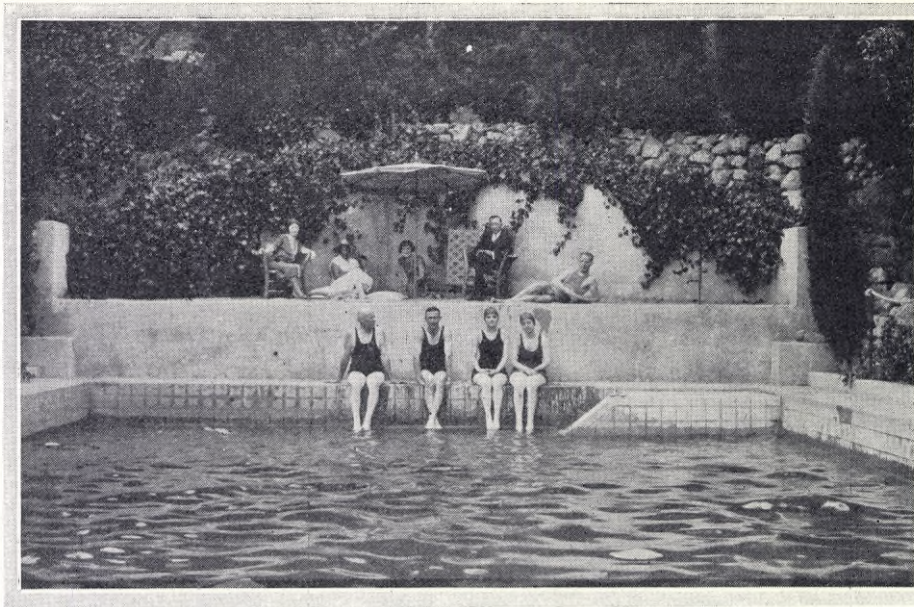
Nerifrån åkröken ljödo glada rop säkert allra mest olovandes från smågossarna, som togo sitt första bad. Deras kroppar, vita efter vintern, bröto vattnets kyligt blåa yta. Säv bands till simstöd åt de minsta. Plask och skratt, vattenstänk och glittrande glädje vid årets första bad.

Bland dem, som stilla vandrade på gångarna, syntes ett ståtligt par. Det var väl egentligen första gången de två sågo varandra. Hustrun från den betryckta gården mötte dem ofta, området var ju begränsat, hon fann det naturligt att se dem samman. Den främmande kvinnan var en änka, nyss kommen till trakten, rik, hon bodde nere vid stationen i ett vackert hus, naturligt att hon blev festens kvinnliga huvudgestalt. Och att han då skulle gå vid den andras sida fann hans hustru självklart, hon skulle nästan känt sig kränkt, om han inte befunnit sig i centrum. Han var sådan, vann alla, behärskade alla, dock mera i fest än i arbete, nu hade han också intresserat den främmande. De tittade glatt på varandra, skämtade och funno sig väl med varandra. Honom intresserade alltid nya människor, han lade särskilt an på dem han icke förut sett.

Många betraktade dessa två höviskt skri-dande med beundran. I hustruns medvetande brände sig denna soliga syn in, ett

(Forts. sid. 783.)

En fränstående svensk-amerikansk dam, d:r Gurli Mellenthin, gästar just nu Stockholm. Vid ett möte med henne får man erfara en hel del av intresse om livet i Amerika. D:r Mellenthin har ett storslaget och vackert

hem i Hollywood — på bilden här bredvid ses simbassängen i hennes trädgård och den säger mycket! — och man får vidare höra hur hon i sin egenskap av läkare botar sina medmänniskors trasiga nerver.

MAN MÅSTE ARBETA FÖR LYCKAN?

EN SVENSK-AMERIKANSK LÄKARE GER GODA RÅD.

DET ÄR EN MYCKET FÅORDIG Mrs. Gurli Mellenthin, som möter Idun i Grands lobby och jag tror inte att många av hennes närmaste i Hollywood skulle känna igen henne. Men så är det också tjugutvå år sedan hon var hemma i Sverige sist och hennes modermål har sjunkit till botten, medan kraftiga avlagringar av amerikanska hopat sig ovanpå. Hollywood bör i detta sammanhang inte missförstås. Det finns verkligen folk i den orten, som ingenting ha med filmen att skaffa. Genomresande svenskar brukar vara välkomna i det ståtliga Mellenthinska hemmet, där berömdheter som Sven Hedin varit gäster, men varifrån också mycken hjälp utgått till landsmän i nöd. Här kommer nog Mrs. Mellenthin att protestera mot offentligheten över sitt privatliv, men vi ha hört hennes gärningar och storslagna hem omtalas av svensk-amerikanska sångerskan Mrs. Zendt, som är hennes reskamrat på vallfärden till hemlandet.

Ty en vallfärd är det. Många år av strängt arbete ligga emellan den tid, då Mrs. Mellenthin såg sitt svenska hemland sist och nu. Det kan nu inte hjälpas, att svensk-amerikaners historia ofta ter sig romantisk eller skall man säga pittoresk med romantiska inslag?

En ung svensk gymnast kommer till Minneapolis och börjar praktik. Det är knogigt, men hon vill framåt och hon är inte rädd för att hugga i. Det blir massage dagarna i ända och studier om nätterna. Så erövrar hon en amerikansk medicinsk doktorsgrad och börjar praktik som läkare. Åren gå, fyllda av arbete, men framgången kommer också. Doktor Gurli Mellenthin flyttar från the Middle West till Kalifornien med sin man, som också är läkare. Från massage-terapi har doktor Gurli Mellenthin övergått till psykoanalys och Couébehandling. Det är nu en fem, sex år sedan hon slutade att praktisera, förut hade hon och hennes man mottagning på var sin sida i sitt hus och under det att han föreskrev diet för ämnesomsättningssjuka botade hon trasiga nerver och trasiga själar. Det finns ju inget trolldomsord, som kan göra en nervpatient till människa med ens, men Mrs. Mellenthins recept på lycka, ett recept för friska förstås, kan nog lite var ha nytta av.

— Man måste arbeta för lyckan, man måste förtjäna den, säger hon. Utifrån kommer den inte, endast inifrån genom långvarig, målmedveten strävan.

Kalifornien är ett underbart land och män-

niskor, som bo där, borde nästan kunna nöja sig med solen, blommorna och den milda luften. Utan alla lyckorecept. I synnerhet om det materiella underlaget i deras liv utgöres av en palatsliknande villa mitt i en härlig trädgård och en sportplats i bergen. Och om man vore närgången nog att fråga Mrs. Mellenthin, om hon var lycklig, skulle hon säkert utan betänkande svara ja.

Fotografera Era småttingar

när de äro sysselsatta i lek och sänd in fotografierna till Iduns amatörfototävlan. Första pris kr. 50: — andra pris kr. 25: — och tredje pris kr. 25: —. Dessutom honoreras varje införd bild med kr. 5: —. Fotografierna prisbedömas av d:r Goodwin i samråd med red. Bidragen skola — försedda med namn och adress och åtföljda av returporto, om återsändande önskas — vara Idun tillhanda före den 15 aug. och sändas under märke "Le-kande barn".

Mrs Gurli Mellenthin. (Holmén, foto.)

Men det finns något som heter hemlängtan. Åren kanske inte rå på den känslan, fastän den nog domnar bort på en tid, om man inte får tillfredsställa den. Mrs. Mellenthin har inom sig vissa minnesbilder, som voro starkare än många senare intryck. En stor skog med många slingrande, barriga gångstigar och granar, som fällde taggiga kottar till marken, där man lekte med dem. Den skogens sus ville hon höra än en gång i sitt liv, det vore bättre än "the song of the redwood-tree", hur mäktig än den kan vara därute i Västern.

Här kommer det sentimentala inslaget, som alla måste förstå och respektera. Svensk-amerika är fullt av sådana stämningar, till synes oförenliga med dess mentalitet i övrigt. Men där finns också lika ofta en hel del amerikansk "pep".

Vad betyder pep? Jo, något mycket amerikanskt och kanhända svårförklarligt. Inte bara energi, men också det för all del, därför att däri ligger förmågan att räta ut sig som en blank stålklina, då livet böjer en. Men också ihärdighet och någonting stingande, genomträngande, som biter tag och håller fast, segt och obönhörligt. Därjämte har pep en alldeles speciell amerikansk krydda, som inte kan fångas i ord, men förnimmes mycket starkt, då man möter någon som har det.

Man är nästan böjd för att tro, att den egenskapen är starkast företrädd bland Amerikas inflyttade, ja, varför inte rentav bland våra egna därute, svensk-amerikanerna. Mrs. Mellenthin behöver inte säga oss, att det finns alla sorters svensk-amerikaner, men de bästa bland dem har alltid Amerika räknat som sina bästa medborgare. Det är inte så länge som det varit en heder att vara svensk därute, men nu är det så. Vi hålla en position att försvara — eller förlora. Mrs. Mellenthin hör till dem, som försvara den åt oss.

Hon är för resten också helt amerikanska av den vakna, allt absorberande typen, som vi kanhända inte observerat härhemma. Och just nu är hon som bäst i färd med att absorbera Sverige, inte bara att söka reda på ett halvt utplånat vackert barndomsminne, som gömmer sig i djupet av en svensk barrskog.

Bildade amerikanskor, som resa i Europa, bli specialister på oss som inga andra, de gå till verket med en storartad energi utom att de äga även andra förutsättningar.

ETH. K.

Resornas tid är inne och det märks även på tidningsredaktionerna, ty där regna in förfrågningar från tveksamma semesterfirare, som vilja veta vart de skola styra kosan, hur och när. En vill resa i Sverige, en annan vill se främmande länder. Tyrolen är ofta föremål för rese-

närers längtan, men många dra sig för de utstakade turistvägar-
na och våga sig inte heller ut
i ovissheten. Till deras hjälp
meddelas denna lilla skildring av
en tyroleridyll, som f. ö. kännes
uppfriskande att läsa även för
den, som inte alls har några res-
planer.

EN LITEN VRÅ BLAND BERGEN

OM MAN VILL LEVA IDYLL I TYROLEN — — —

VÅRT HJÄRTAS KÄRASTE DRÖM hade länge varit att hitta en liten Tyrolerdal, där ängarna voro härligt gröna, där man kunde plocka alprosor och gentianer och där bergen stodo runt omkring som en hemlighetsfull vakt. Så komma vi en solhet dag sakteliga vandrande en liten gata i det gamla Dresden. Det är förtvivlat varmt. Vi passera en liten bod för gamla böcker, där inne finns det, som vi just nu mest av allt eftersträva — den mörka, ljuvliga svalkan. Vi kunna ej motstå den! Och så kommer av en händelse för våra ögon en liten skrift, betitlad "Ach Zillertal, du bist mei Freud" — en entusiastisk, förälskad skildring av Tyrolerdalen framför alla andra, Zillers härliga dal, dess glada, musikaliska folk, dess sägner och sagor, ålderdomliga byar och små vallfartskapell, dess höga berg, som sluta upp runt Brenner och Gross Glockner. Vi ta med oss Zillertalerboken och länge dröjer det ej, så sitta vi på det långa tåg, som för oss över München mot Södern. I våra sinnen sjunger där "Ach Zillertal, du bist mei Freud" och då vi passerat det gamla bergfästet Kufstein invid den brusande Inn plocka vi ned vårt pick och pack och stiga ur vid Jenbach. Där börjar det verkliga lilla miniatyrtåg, som för oss uppför dalen till ändstationen, Mayrhofen, som ligger just där själva Ziller bildas av fyra forsande bäckar.

Ett litet värdshus upptar oss uti sitt moderliga hägn. Dess yttre är synnerligen inbjudande: en riktig tyrolergård, nedre våningen vittrappad, övervåningen utskjutande, byggd av mörkt trä, med långa loggior, fullständigt inklädda av röda och blå blommor. Utanför stå ett par stora lummiga kastanjeträd. Där finna vi också Rose och Marie, med sina röda förkläden — de båda flickorna, som sörja för gästernas trevnad, — båda rosiga som äppleblom, Marie med kolsvart hår och Rose med ljusa Gretchenflåtor.

Utsikten från vårt fönster är underbar. Mitt framför oss dalen, grön i sin friska sommarfärgning, den lilla byn med dess måleriska gårdar, som trängas runt den vita kyrkan, och så där bakom de höga Alperna. Vart man ser lyser solen strålade på vita snöklädda toppar. Men långt nere mot bergens sluttningar stryka gråa ulliga molntottar fram. Högt ovanför de andra kan man finna en liten, liten ensam tott-unge, som tappat bort de andra och ser helt vilsekommen ut — tycker man! Tills man tar fram sin goda kikare. Och ser, att inte var det någon molntottsunge

inte! Utan en människoboning där högt uppe i himmelens sky, en alphydda för bergbestigare.

Hela den strålade alpvärlden öppnar sin famn emot oss. Och så vandra vi vägen ut att beskåda all härligheten. Vi komma genom byn. Där borta är en brunn med ständigt rinnande vatten! Kring brunnskalet stå några törstiga, präktiga kampar med blanka seldon och långa röda tofsar bakom öronen. Och i godan ro på brunnskalets kant sitta där ett par glada tyrolerbönder med vita och ludna gentianer i hatten.

Där bakom ligger kyrkan, gammal och vördnadsvärd. Kring gaveln stå några jättestora lummiga kastanjer. I deras blåsvarta skugga finner den trötte vandraren svalka och vila. Och då blicken, bländad av solen nyss, vant sig vid skymningen, finner den vägen till madonnans nisch, som är insänkt i kyrkans gavel. I guld och silver och härliga färger tjusar oss där Guds Moders bild, och de fromma nunnorna med sina stora hucklen gå där förbi, stanna och göra sitt kors-tecken.

Men ut måste vi igen på den soliga vägen, som för oss mellan gårdarna uppåt dalen. I

ett litet skjul vid vägkanten finna vi en gammal gubbe, som snidar små träfigurer och säljer åt den som vill ha. Skjulet har intet fönster, det är litet och mörkt. Men dess ägare är lika glad ändå. Han har ju den öppna dörren mot vägen. Och kanske kommer där någon, som köper hans gubbar. Som vi. Det blir den allra nyaste och sista, ännu ej riktigt färdigmålad — en lustig, kantig gubbe. Vi få själva bestämma färgen på gubbens skor, så taga vi den, och bära den i triumf genom byn, upphängd på en ståltråd — precis om en nyfångad abborre.

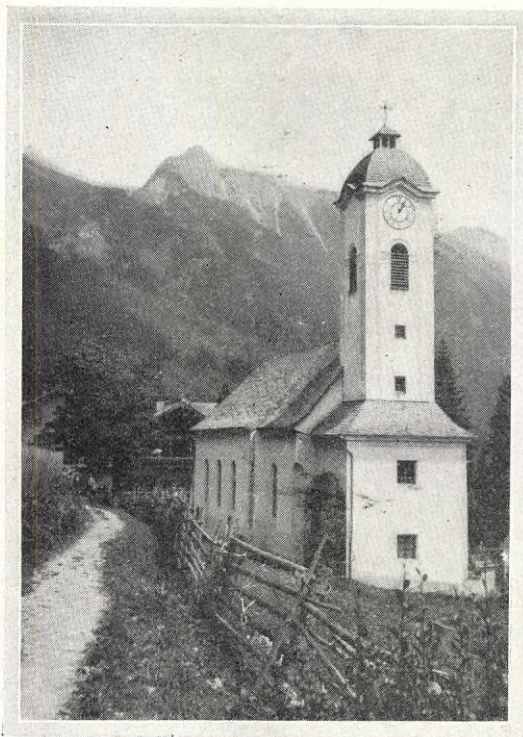
Så möter vi en liten parvel, som kommer traskande i vägens damm. "Grüss Gott" hälsar han. Och sen kommer det, trögt och dröjande "We spärt ist es?". Vad säger han? Gesperret? Inte är väl vägen avstängd heller? Slutligen går det upp ett ljus för oss. "Wie spät?" Ack, du lilla parvel, du har varit länge ute och lekt, mor väntar dig nog hemma och ingen klocka har du — eller o, ve och fasa, kanske du kommer för sent till skolan hos nunnorna nere i byn.

Ja, så gå våra dagar i dalen. Ömsom vandringar genom byarna, ömsom ta vi stigarna upp mot de höga bergen. De stigarna äro nästan alla "hochromantisch" d. v. s. de kittla en smula ens nerver genom att leda utefter djupa stup eller genom branta ängar, där man blir huvudyr av det ovana perspektivet. Men man hämtar sig snart, när man finner där längst ute på sluttningen en liten gård, där surmjölken kall serveras på en rosendoftande liten loggia. För de tränade bergbestigarna finnes även gebit. Icke för ro skull omgiva oss de högsta av österrikiska Alperna, Gross Glockner, Hohe Kaiser, m. fl. Även vandringarna nedåt dalen giva oss mycket av intresse. Hela Zillertal är sen gammalt en from katolsk bygd, överallt finna vi kyrkliga minnesmärken, Kalvarienberg, tämligen väl bibehållna, höja sig över slätten, små enkla, rörande vallfartskapell finna vi på sluttningarna. När man i katolska länder ser alla dessa kyrkor på ett tämligen litet område, hjälps det ej, att tanken kommer för en på våra stora villasamhällen här hemma, där kyrkorna oftast lysa med sin frånvaro.

I varje fall, den lilla dalen är en pärla bland Tyrolerdalar med sina vänliga byar, sin glada vackra befolkning och med sina höga, härliga berg — en pärla är den.

Och de som varit där, dem ljuder ofta i sinnet orden "Ach Zillertal, du bist mei Freud".

K. BNR.

Ett litet vallfartskapell i Zillertal.

HEM SKA TVÄTTA SILKESSTRUMPORNA?

Min dotter har sitt yrke och jag har mitt, säger en.

Det skadar inte att dottern får hjälpa till, säger en annan.

DISKUSSIONEN BLOSSAR UPP.

VARFÖR SKULLE JAG INTE GÅ min dotter tillhanda i hemmet, när jag har åtagit mig att sköta hemmet och utföra alla där förekommande göromål? Så frågar en mor, som tycker att hennes dotter har alldeles tillräckligt med arbete, när hon skriver på maskin från 9—5. Hon anser att

Hemarbetet är ett yrke

och skriver:

Det är bara en liten sak, jag skulle vilja fråga den av damerna, som i det citerade samtalet om mödrar och döttrar i ett av Iduns nummer så kraftigt pläderade för döttrarnas skyldighet att själva sköta sin tvätt och sina småsaker i hemmet. Jag vill bara fråga henne, om hon har satt sig in i vad det vill säga att ha ett yrke?

Alla dessa tusen unga flickor, som om morgnarna strömma ut till arbetsplatserna städerna runt, de fullgöra därigenom sin yrkesmässiga plikt. Arbetet, som de ha må sedan vara svårt eller enkelt eller tungt eller lätt, i varje fall tar det, yrket, bort de flesta av dagens timmar. Och jag anser absolut, att en människa, som hela förmiddagen sköter sitt eget yrke, på eftermiddagen skall förskonas från att även sköta en annans. Nämligen *mitt*.

Det är detta, som jag tror har undgått de flesta mödrar och främst dem, som beklaga sig över det husmoderliga arbetet: det är ett yrke att vara mamma. Om huset sedan är rikt och har jungfrur, som göra allting, eller som vårt mer ordinärt, så mamman sköter det mesta själv, är en bisak, huvudsaken är, att om en flicka gifter sig och lämnar alla andra intressen och helt går upp i sitt hem, så är detta hennes yrke och hennes skyldighet att "utföra alla i hemmet förekommande göromål" som det heter på fackspråk.

Medan min dotter är liten får jag alltså hjälpa henne med hennes tvätt och andra ting, därför att hon inte kan och orkar göra det själv. Så följer hennes skoltid. Under den är det likaså mödrarnas skyldighet att åt dottern sköta det, som rör hemmet; varför skall dottern både läsa och tvätta medan modern gör varken det ena eller det andra? Eller om modern, som jag, lagar maten åt alla i familjen och, oftast, städar åt alla, varför skall jag då plötsligt göra ett undantag för min dotters ägodelar, när dessa tangera mitt verksamhetsområde?

Det är en annan tid nu än när vi voro unga och ginga hemma och lärde oss vända plättar och damma

Det har blossat upp till strid kring den fråga, som Idun i ett tidigare n:r utkastat under rubriken "Vem ska tvätta silkesstrumporna?" och som riktade sig mot den överdrivna modersomsorg i hemmet, som gör att varje hushållsbestyr undanröjes för dottern till förmån för hennes nöjesliv. Men inte alla mödrar och döttrar se saken så, vilket framgår av de diskussionsinlägg, som följt på Iduns inbjudan och av vilka ett par här publiceras. Har någon något att tillägga, så sänd in bidragen under märke "Mor och dotter", Iduns red.

i vrårna. Vi hunno med både det och att roa oss och vara ute. Men min dotter, som knacker på maskin från morgon till middag, skulle inte hinna på så mycket roligt, om hon måste sköta alla små göromål som följa med hennes garderob. Så länge hon bor hemma blir det jag, som får ta hand om hennes småtvätt och annat, och flyttar hon för sig så får hon väl ordna på annat håll, för hon skall inte behöva stå och blaska i en tvättbalja mellan kontoret och teatern, lika litet som jag skulle vilja skriva maskin mellan middagsdukingen och radiostunden.

Min dotter kan naturligtvis reda sig själv, om jag skulle få huvudvärk en dag och inte orka, men hon skall inte behöva fuska i mitt yrke annars. För när hon slutar sitt och helt går över på mitt område. Och själv får döttrar och får husmoderligheten — och med den döttrarnas silkesstrumpvävt — till yrke. Anser *"Mor"*.

Låt dottern betala för sig

är den salomoniska dom, som Ebon avger:

Om unga flickor från späd ålder få hjälpa till med ett som annat i huset, så göra de detta både med glädje och intresse. Men det få de mera sällan. "Gå du in, du bara smutsar ned dig", sådana svar få de, om de vilja hjälpa till. Och vidare: "Du bara går i vägen, jag gör det fortare själv" etc. etc.

Jag skulle kunna tala om tjogtals exempel på detta. Men det skulle bli allt för långt. Och förresten till ingen nytta, i speciellt fru B:s fall, då hennes flickor nu äro inte blott stora och vuxna, utan även ha tagit studentexamen och ha platser på kontor.

De vilja nu dansa i silkesstrumpor men alldeles inte tvätta dem. Vem skall då göra det? Se här en Salomonisk dom, d. v. s. en rättvis dom.

Skicka hela klabbet till en tvätterska — de skola ju också leva — silkesstrumpor och annat smått, som de vilja ha tvättat — och låt så de unga damerna själva betala — det kostar inte så värst mycket, när det är tre vuxna döttrar med platser på kontor. När det delas på tre, så kunna de alldeles säkert klara skivan. Så tror åtminstone

Ebon.

Om flickan vore pojke — — —

Så har en självförsörjande flicka själv tagit ordet och när hon jämför sin lott med broderns i huset, så tar hon fram en besvärlig logik och får nog många på sin sida:

För det första undrar jag, hur många det är, som verkligen veta, vad som ligger i detta: tvätta silkesstrumpor. För det första är en flicka i regel klädd i mer än ett par silkesstrumpor. Hon har elvahundranitton andra plagg, som inte passa att skicka bort till en omständlig och långsam tvättinrättning eller överlämna åt en tvättgumma, som gnor åtta timmar på ett vindskontor. De skola "bara sköljas upp" som tanten i butiken med en toa av utsäglig lätthet förklarar.

En flicka som kommer från sitt kontor har väl

Prins Wilhelm

berättar i Iduns nästa n:r om en bilresa, som han nyligen gjort i Pyrenéerna. "Det är någonting spansk över det hela" och ingen bör försumma att läsa det intressanta och roande resebrevet.

vanligen suttit där från nio till fem. Är alltså ganska slak och vill helst inte göra mera nytta den dagen. Så har hon då tvätten. Till att börja med tvättar man inte vare sig strumpor eller annat i den klänning man tar emot chefsbesök i. Något förkläde har man inte för man brukar inte gå i kök, alltså måste man skruva sig i något gammalt och uttjänt. Det tar en stund och en bit av lynnet. Så har portvakten farit till kolonilotten så man får värma vatten själv. Medan det står och trilskas på gasen kan man just intet företaga sig utan sitter på kökssoffan och tittar trist på strumphögen. Och så skall man bort klockan sju och en kvart i sju börjar vattnet röra på sig, med den påföljd att man kliver i högtidsstassen och spar strumporna till senare. Senare blir kanske ganska sent och så får det vara tills i morgon, man skall ju sova någon gång.

Så händer det, att saker och ting gå sönder. Och jag vill se den combination som lagar sig själv! Proceduren då det lagas kallas, analogt med att skölja upp, "att snörpa ett tag". Det betyder att silket ligger i en ask och nålen i en annan, och så passar inte nålen, och så har ens bror tagit saxen för att klippa ut radioprogrammet, och så trillar fingerborgen under byrån. Detta är inte vad det ser ut att vara, ett urbota slarv, utan tingens i sig medfödda elakhet.

Vad jag med detta ville ha sagt är, att klädknog och överhuvudtaget allt, som har med huslighet att göra, egentligen är en enda serie av småplottrigheter. Och det kan inte hjälpas, att för en mamma, som väl — de flesta — går runt i sitt hem hela dagen och tar ett tag här och där eller själv sköter alltihop, är saken lättvindigare. Hon kan organisera in de bedrövliga strumporna i den allmänna husliga tågordningen. Strumpvävten behöver inte skrymma över en hel eftermiddag, som den faktiskt gör för den utomhusarbetande dottern.

Och något annat. Om flickan vore pojke. Det finns t. ex. ungdom av båda sorterna som bo hemma och studera. Sonen lägger fötterna på bordet och tar Schück och Warburg i näven och säger: mamma, jag skulle bort i morgon. Och mamman pilar i väg att tillse, att sonen har rent vad sonen skall ha för att gå bort i morgon. Men dottern viker ett hundöra i Schück och Warburg och plockar fram träden, för det var någonting som gått upp i sömnen, och så hade hon inga rena strumpor. Med den påföljd att sonen benar upp Olov von Dalin medan dottern fortfarande stampar på Snorre Sturlasson.

"Självförsörjande med studerande syster".

TVÅ små estländskor i nationaldräkter överlämna blommor till farbror kungen vid hans ankomst till Reval.

STUDENTER FRÅN NORDENS LÄNDER HA I DAGARNA HAFT MÖTE I SIGTUNA OCH UTBYTT TANKAR I ANGENÄM OCH LÄRORIK SAMVARO. HÄR KNYTAS BAND — — —

TIVOLI
GRÖNA LUND

visar denna månad varje afton gratis på sina Friluftsteatrar två världsberömda amerikanska slagnummer:
POWERS DANSANDE ELEFANTER
och **SWAN RINGENS GIRLS**

FYRTIO ÅR I IDUNS TJÄNST

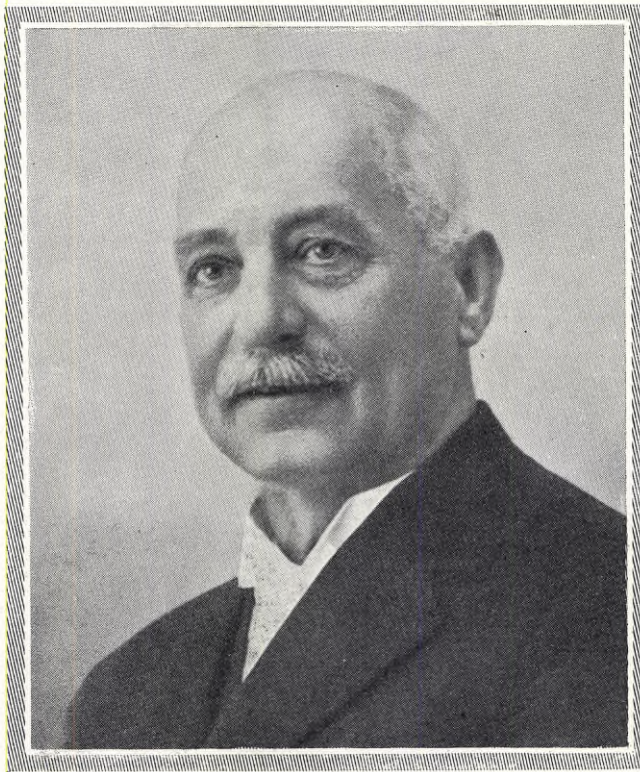
TILL DIREKTÖR ALEX. HELLBERG

SEDAN VÅRT FÖRRA NUMMER utkom har en förändring inträtt inom Tidnings-A.-B. Idun, som ger oss ett osökt men kärkommet tillfälle att för vår läsekrets erinra om en arbetsgärning, för vilken vår tidning står i största tacksamhetsskuld. Efter nära 40 års tjänst i Idun avgick nämligen den 2 juli direktör *Alex. Hellberg*, verkst. dir. i Tidnings-A.-B. Idun, från sin direktörspost.

Det var två år efter det Frithiof Hellberg gjort sin uppmärksammade start med Idun som den lilla tidningen för kvinnan och hemmet, i början redigerad och expedierad av redaktören och hans maka så gott som utan annan hjälp, krävde flera krafter. Redaktörens yngre bror *Alex.*, som utbildad sig för köpmannabanan, var den man, som nu behövdes, och år 1890 inträdde han i Idun som kassör och medarbetare. Iduns kontorsavdelning växte med tidningens redaktion och 1893 blir kassören kontorschef. Så hade väl bröderna Hellberg fortsatt arbetets fördelning och var på sin avdelning inom tidningen fört den mot nya framgångar, om icke Frithiof Hellberg ryckts bort i förtid, lämnande sitt verk just i kröningstiden. Från den dagen har det tyngsta ansvaret för Idun vilat på direktör *Alex. Hellbergs* axlar. Strax efter broderns död blev han 1907 verkst. dir. i Tidnings-A.-B. Idun och dess styrelses ordf. Tidningens öden ha skiftat, redaktörer och medarbetare ha växlat, men direktör Hellberg har alltid funnits på sin plats och styrt bolaget med fast hand. Och allt intimare har han under åren knutits till den svenska pressen, där hans förmåga och kunskaper tagits i anspråk för en mängd olika uppdrag. Sålunda var han 1908—09 ledamot av Publicistklubbens styrelse och skattmästare, 1915 och sedan 1927 dess revisor, från 1910 är han ledamot av Tidningsutgivareföreningens styrelse och från 1912 dess kassaförvaltare, från 1910 till 1927 ledamot av Svenska Publicisternas Pensionskassas styrelse för att endast nämna mera bemärkta poster.

När Idun 1923 försålades till *Beyron Carlsson* var det väl direktör Hellbergs avsikt att snart draga sig tillbaka för att njuta välförtjänt vila, men åter kom döden oväntat och skördade en man i Iduns led — efter långa månaders sjukdom avled i januari 1928 *Beyron Carlsson*, Iduns chefredaktör. Med fördubblade krafter måste direktör Hellberg under denna provande tid ägna sig åt Idun och de som sett denna hans gärning skola alltid bevara den i tacksam hägkomst och som ett sporrande exempel.

Nu har dock den dagen kommit, då direktör Hellberg trott sig kunna överlämna det löpande arbetets ansvar i yngre händer — som verkst. dir. och direktör Hellbergs efterträdare inträder tidningens hittillsvarande kamrer, *Ivar Palm*. Men direktör Hellberg säger därför icke Idun farväl, vår tidning får alltså jämt förmånen av hans erfarna ledning i det han kvarstår som ordf. i Tidnings-A.-B. Iduns styrelse och som tidningens ansvarige utgivare.

Direktör Alex. Hellberg.

Detta om data och fakta. Men de fylla icke bilden av *Alex. Hellberg* och hans arbetsdag.

Vi se en man, som varit med från den svenska veckopressens första idylliska dagar till dess nuvarande amerikanska utveckling och som under denna tid vetat att hävda Iduns plats. Ty direktör Hellberg har icke endast varit Iduns ekonomiska överhuvud, utan det finns i honom också ett stycke journalist med den rätta entusiasmen för och

Dir. Hellberg bland sina presenter och blommor den 2 juli.

tron på en tidnings ädla uppgift. Vi ha kanske icke många tidningsmän kvar av denna mångsidiga typ, specialiseringen har följt med de stora presskoncernerna — nå, var tid har sina krav, men det vore väl, om vår egen kunde få behålla den arbetsglädje, den yrkesstolthet, den humanitet, som präglade så många av "den gamla tidens" tidningsmän och som givit sin färg åt direktör Hellbergs arbete. Detta hans brinnande intresse för pressen har också gjort att han skänkt mycket av sin fritid åt arbetet för tillvaratagandet av journalistkårens intressen; särskilt verksam har han varit för ordnandet av publicisternas pensionsfråga, som legat honom varmt om hjärtat, och f. ö. har han alltid stått till reds, när han kunnat vara till nytta för sina kolleger.

När direktör Hellberg nu drar sig tillbaka från det dagliga arbetet på Idun är det alltså många både inom och utom tidningen, som gärna vilja göra honom sin hönör.

Tidnings-A.-B. Idun tackar honom för 40 års trofast tjänst, för allt uppoffrande, plikttroget arbete i onda som goda dagar, för vänskap och tillgivenhet. Med klok omsorg, med fast och erfaren hand har han lett tidningens ekonomiska avdelning och med varm förståelse har han deltagit i dess redaktionella angelägenheter.

Iduns personal, såväl dess redaktion som kontor, framstår ett vördsamt tack till sin avhållne chef och kamrat för goda och angenäma arbetsdagar tillsammans. Han har varit den trygga, myndige chef och faderlige vän, som all personal längtar efter och som det kännes gott att arbeta tillsammans med.

I dessa tack till direktör Hellberg förena sig säkert också många vänner och kolleger till vår tidning och dess direktör. Bevis för denna uppskattning fick den avgående direktören bl. a. röna på den avskedsmiddag, som tidnings-A.-B. Idun gav för honom den 2 juli på restaurant Foresta, Lidingö. I denna deltog förutom Iduns personal tidningens leverantörer, dess styrelse och aktieägare. Till festföremålet, som under dagarna lopp fått mottaga flerfaldiga blomsterhyllningar, överräcktes vid middagen som hedersgåva från tidnings A.-B. Idun dels *Carl Larssons* ståtliga tavla till Iduns 25-årsjubileum, dels två kandelabrar och en skål i silver, utgångna från *K. A. Anderssons* juvelerarfirma, vidare en Orreforsvas med blommor från Iduns personal. I tal hyllades direktör Hellberg förutom av Iduns representanter av dir. *Arvid Myhrman*, *Gransholm*, *Gemla*, av chefen för *Dagens Nyheter*s Grafiska anstalt *Gustaf Wickman*, av f. d. disponenten för Svenska Tryckeri-A.-B. boktryckare *Hjalmar Müntzing* och boktryckare *G. W. Wilhelmsson*.

Avsked brukar innebära mycket av vemod. Så icke denna gång. Ty med glädje hälsa vi, att vår styrelses ordf. genom att avlasta en del av sin arbetsbörda sparar sig för många kommande dagar, då Idun får förmånen att taga hans obrutna krafter, sällsynta arbetsvitalitet och varma intresse för Idun i anspråk.

Ekströms **Jästmjöl**
Örebro Kem. Tekn. Fabrik

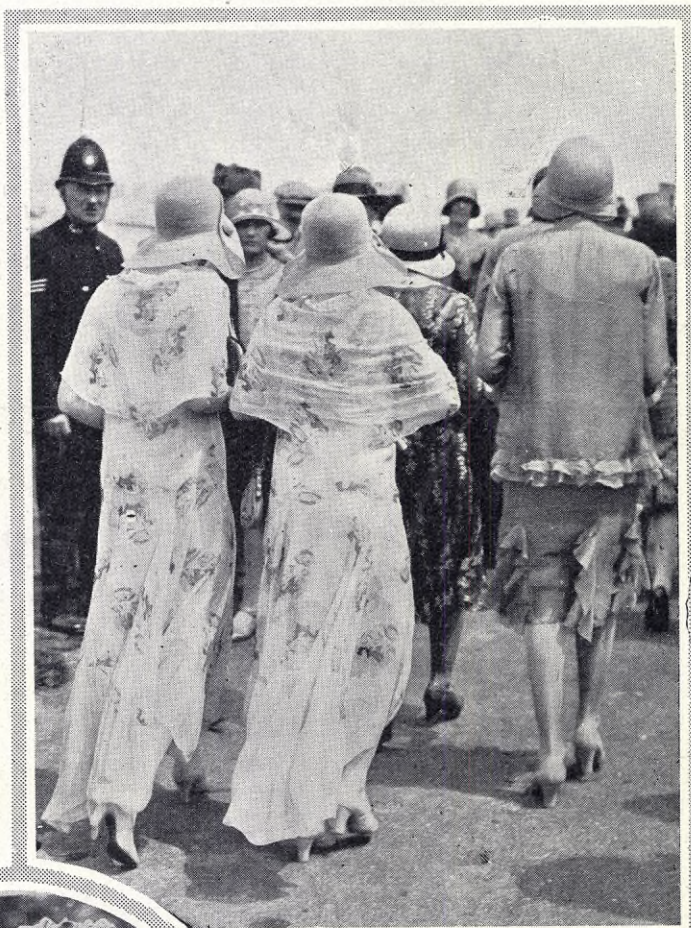
MODETS BAKSIDOR

KAPPLÖPNINGSELEGANS I DETTA NÄDENS ÅR.

I hur många år nu har man hört konstateras att damerna klä sig så korrekt och stramt och uniformerat och fantasilöst och garconnekavat? Men nu hör i alla fall den epoken till den gamla goda tiden och den kvinnliga gracen har släppts lös. Vad ska vi nu säga om resultatet? Börjar det inte snart bli litet mycket av det goda i denna sommar, litet för mycket av fladdrande fantasi? Jo, inte kan man då tro sig leva i en funktionalistisk blomstringstid, när man kastar ett öga på den toalettelegans, som utvecklades under Ascotdagarna nyligen i England, detta societetsvenemang, som det förnäma Englands damer rusta sig för med den mest utsökta omsorg. Fotografen har haft det lyckade infallet att från denna toalettrevy förevisa några ryggtavlor, vilka inte lämna något övrigt att önska ifråga om livlighet och fantasi, eller hur?

En stillklädning i taft med draperad cape i samma material — ja, inte är tavlan särskilt graciös.

Blommig chiffon, sommarens stora mod, sågs naturligtvis en masse och ett par tvillingklädningar gjorde effekt.

Nästan en turnyrmodell har denna unga dam valt för sin klädning i vit taft, broderad med brokiga blomsterknippen.

Flygande pärlbroderad chiffon i klädning och den korta jackan.

En luftig symfoni i benvita spetsar med parasoll i samma material.

H E M M A O C H U T E

KRÖNIKA I BILDER.

Prinsessans mattor vävas, frälsningsarmén har kongressat, de världsberömda nygifta ha återvänt, hon har erövrat nya värdigheter, hon gör social nytta — detta är några händelser värda att lägga märke till denna vecka och som här ses i bild.

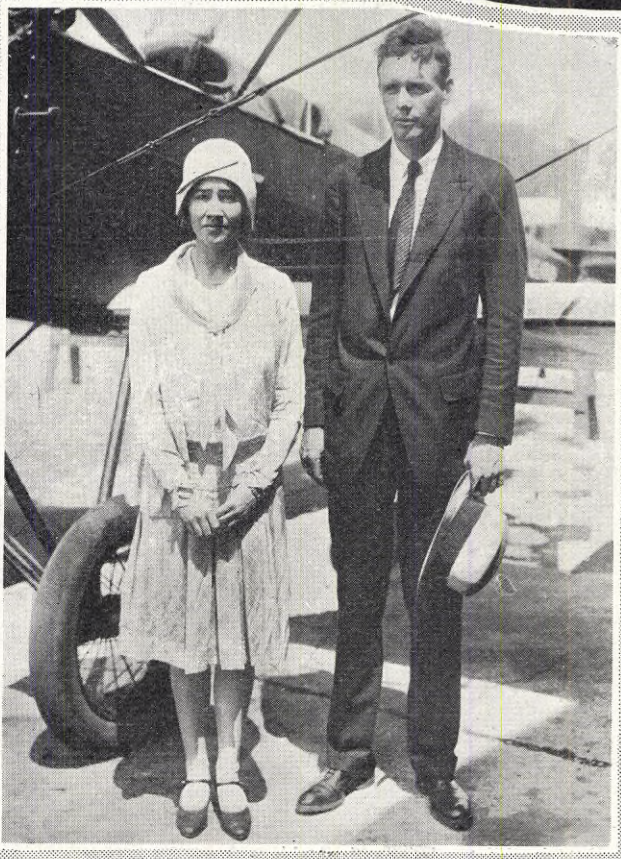

Den 1 juli inträdde den nya rektorn för Högre Allm. läroverket för flickor i Malmö, Marianne Mörner, i sin nya värdighet. Rektor Mörner var förut lektor i Djursholms samskola.

Mistinguette auktionerade häromdagen bortskorutan för en skobutik i Paris och lämnade därvid i sällskap med många andra berömda aktriser sin medverkan till insamlandet av medel till ett vilohem för fattiga kolleger.

Kronprinsessan Märthas bröllopsmattor — skänkta av svenska kvinnor genom Iduns insamling — närma sig nu sin fullbordan i Märta Måås-Fjetterströms konstvävnadsateljé i Bästad. T. v. bredvid vävstolarna ses fröken Måås-Fjetterström.

Atlantflygaren Lindbergh har med sin fru återvänt från smekmånaden, varvid mon ånligtigen fick ta en plåt av det unga paret.

Frälsningsarmén har haft fint främmande från England, arméns nya chef, general Higgins, som firats med både möten och kafferep av frälsningssoldater från landets alla hörn. Härovan en kaffestund vid Skärsåtra, där det inte ser ut att ha varit tråkigt.

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

CHRISTINA BOMAN.
F. Samuelsson, Stockholm. Änka efter lantbrukaren J. Boman, Hagby. 95 år den 11 juli.

OLIVIA ELMDAHL.
F. Johansson, Stockholm. Änka efter skräddarmästaren A. J. Elmdahl. 80 år den 4 juli.

THÉRÈSE THESTRUP.
F. Råberg, Landskrona. Änka efter rådmannen v. häradshövdingen G. Thestrup. 80 år den 16 juli.

MATHILDA ANDERSSON.
Fru, Köping. Änka efter skeppsfourneraren A. Andersson, Jönköping. 80 år den 18 juli.

LOTTEN SYRÉN.
F. Almqvist, Bankeryd. Maka till kyrkoherden och kontraktsprosten Johan Syrén. 75 år den 2 juli.

ELFRIDA HOLMQUIST.
F. Hillman, Landskrona. Maka till konservator Lars Holmquist, Landskrona. 70 år den 13 juli.

HULDA EGNELL.
F. Stocklassa, Sunne. Änka efter bryggeriägaren Reinhold Egnell. 70 år den 14 juli.

KLARA VENDEL.
F. Jönson, Karlstad. Maka till lektorn fil. doktor A. Valdemar Vendel. 70 år den 15 juli.

SELMA EKSTRÖM.
F. Dahlström, Ljusnarsberg, Kopparberg. Maka till distriktsveterinären Rudolf Ekström. 70 år den 18 juli.

EBBA LUNDGREN.
F. Broman, Klippan. Maka till f. d. provinsialläkaren Hjalmar Lundgren, Klippan. 65 år den 14 juli.

WISEN RAMSTRÖM.
F. Stenqvist, Eskilstuna. Änka efter stadsfiskalen Gustaf Ramström. 60 år den 12 juli.

THYRA QUIDING.
F. Öhrström, Sölvesborg. Maka till hamnkaptenen Uno Quiding, Sölvesborg. 60 år den 14 juli.

ANNA BERGSTRÖM.
F. Rendahl, Arboga. Maka till läroverksadjunkten C. A. Bergström, Arboga. 55 år den 11 juli.

HARRIET BORGENSTIERNA.
F. Meidell, Stockholm. Änka efter vice brandchefen C. G. Borgenstierna. 55 år den 12 juli.

ELLEN HOLLINGWORTH.
F. Vult von Steijern, Kneippbad. Änka efter expeditionsföreståndaren Hardy Hollingworth. 55 år den 16 juli.

ESTER SELLÉN.
F. Helmer, Hishult. Maka till kyrkoherden i Hishult och Fagerhult J. B. Sellén. 50 år den 9 juli.

IDA VALLBERG.
F. Lindberg, Indal. Maka till kyrkoherden i Indal Viktor Vallberg. 50 år den 15 juli.

ESTER SÖDERSTEN.
F. Almgren, Äppelviken. Änka efter kaptenen Hjalmar Södersten. 50 år den 16 juli.

MÄRTHA ASK.
F. Nordenskjöld, Lund. Maka till professorn vid Lunds universitet Fritz Ask. 50 år den 17 juli.

AGNES STRÖM.
F. Palm, Stockholm. Maka till socialsekreteraren i Svenska Kyrkans Diakonistyrelse, pastor Tord Ström. 50 år den 18 juli.

Sandkaka.

140 gr. smör
140 gr. potatismjöl
¾ tsk. Rumford bakpulver
Till formen: ½ msk. smör, 2 msk. stötta skorpor.

2 ägg
140 gr. socker
2 msk. konjak.

Beredning: Smöret tvättas och röres vitt. Potatismjölet och bakpulvret blandas väl och sättes till. Ägget vispas med sockret, tills smeten är vit och pösig; den röres därefter försiktigt ned i smörblandningen. Sist tillsättes konjaken. Smeten slås i en väl smord, brödbeströdd form och gräddas i ganska svag ugnsvärme. Kakan får ej flyttas i ugnen; den sjunker då lätt.

INFÖR ETT FRÄMMANDE ÖGA

AV VERA von KRÆMER.

VI SOM HA HEM UTE I VILLASTÄDERNA måste börja lära oss en sak. Den att inte be om ursäkt för oss själva och våra hem.

Nu frågar läsaren: varför just ni i villastäderna? Och brukar hyggligt folk alls be om ursäkt för sina hem eller sig själva?

Ja, det göra vi litet till mans. "Förlåt, det ser så stökigt ut. Jag var ute, när du måtte ha ringt, jag var bara... Det är så tråkigt med det att lillan har lagt en smörgås på stolen..."

Så låter det och det i lindrigaste fall. Det har hänt mig att få höra människor be om ursäkt för hela sitt hem: "vi bor i det här lilla huset, för pappa vill dö här..."

Det är ju absolut förkastligt. I villastäderna får man bot för detta svaga och oriktiga, därför att där går man gärna i sådana kläder, som lämpa sig att rensa ogräs i och på det hela taget njuta av sitt hem. När man far till stan, har man fina skor och dito strumpor — detta odrägligt viktiga plagg — när man kommer hem byter man och sliter på det som är stoppat och urblekt. Så göra vi nu nästan alla. Det är en stor frihet för oss — då behöver ingen be om ursäkt.

Om man kunde bli så fri och herremanslik att man *själv* glömde sina paltor! Liksom sin finess, när det är finess. Och om man på allvar kunde bli så fri och herremanslik, att man tog emot sina vänner *som man har det*. Man gör det ibland, men är det så ofta som man borde? Man bjuder på sitt hem — men glömmer att det är ens eget hem — vilja de andra inte finna sig som man har det, ha de inte där att göra. Sitt hem kan man inte ändra för andras skull. Men hur många inrätta sig inte ofrivilligt just för andra!

Vi göra det inte så mycket som förr, då man hade ett rum, som inte användes annat än för främmande. Medelklassen har inte förmak mera. Det piano som finns "där nere" står i vardagsrummet och man låter sina gäster sitta och se på hur man dukar av efter dem. Men trivs man *riktigt* med det? Jag tror det inte. Jag tror att det sitter ett tvång kvar någonstans. Tvånget att be om ursäkt eller känna nervositet, då något hakar sig. Då Lillan behagar vara blyg och gallskrika, då ens illa uppfostrade hund tigger vid bordet, — vilket är gräsligt, men varför märker man det bara då det är ett främmande öga, som ser på det? Jo, därför att man inte tar den främmande naturligt.

Konsten att ta sina vanor naturligt, sig själv och sin familj naturligt inför främmande är lättare, då man ofta är inställd på att se dessa främmande hos sig och i övrigt hör till dessa lyckliga, som äro skrupulöst ordentliga. Men vi andra — som äro slarviga, som ha nöje av vissa vanor, som ha arbete och vilja koppla av då vi komma hem, som *måste*

koppla av för att inte bli totalt utslitna, kunna vi inte lära oss att vara som vi äro? Komma överens om det?

Det skulle nog fordras att gå in i en förening, en hemlig, för det. Läsa över, då någon kom och överraskade en. § 1: medlem vare icke generad över att bli ertappad i fullt lovlig, men snygg enkelhet. (Den som inte är snygg, tar saker och ting mycket naturligare! Så berätta åtminstone alla som upplevat diverse "krypande" ting i främmande land av en annan kultur än vår. Att bo i ett tält är lättare än att bo i tre rum och kök.)

Det är en avundsvärd egenskap, den att kunna ta emot människor fullt otvunget, hur det än är fatt. I sådana familjer trivs ungdom. Men vem av oss är i stånd att sekunden efter en gråtskur kunna ta emot besök och bara med en sista snyftning be den främmande vara välkommen — och mena det? Äro alla beredda att ta emot besök på en inte mycket seriös sjukbädd? Vid de stora sjukbäddarna orkar man nog inte be om ursäkt för sin person, men vid de smärre? Att ta emot på detta sätt är en prövosten på ens självförglömmelse. Amerikanerna tala om att människor äro "självmedvetna", de mena *så* medvetna om sig själva, att de äro besvärade av det.

Det fordras år för att komma ifrån detta. År av sökande efter andras erfarenhet. Att bo i en villastad och ertappas i en färgad overall hjälper mycket. Men i detta liv blir jag aldrig så fri, att jag kan av uppriktigt sinne ta emot på en influensabädd och med gott mod höra gästen säga: "Asch, kära du, nog vet jag hur det ser ut i ett sovrum!" Att i ett tält med en stolt gest bjuda på ett glas friskt vatten är bara skryt mot sådant.

Iduns handarbetsavdelning.

Grytlapp.

Det är inte alltid, som grytlappar äro vackra, men denna med sin trekantiga fason tar sig riktigt prydlig ut på köksväggen. Vad som gör den praktisk är, att hängaren sitter som ett hål i själva grytlappen och ej såsom något fristående sönderslitbart.

Grytlappen virkas av vitt ljusvekegarn med en kant av rött eller blått bomullsgarn. Vi lägga upp 8 luftmaskor (lftm. i ring) av det vita garnet.

Kring ringen göres 15 stolpar (st.) med 3 lftm. såsom första st.

1:sta varvet (v.): 3 lftm. 4 st. i vardera av föreg. varvs 4 st., 2 lftm. 1 st. i samma maska (m.) som sista st., ytterligare 4 st. i föreg. varvs 4 st. Vänd. 2:dra v.: 3 lftm. (första st.) 5 st. (den sista st. tas i hålet, som bildats av de 2 lftm.) 2 lftm. 1 st. i samma hål, 5 st. 3:dje v. och följande göres lika, men utökas med 1 st. på vardera sidan om mitthålet eller tills vi ha 15 st. på vardera sidan.

Då sluta vi med stolparna och virka runt om ett varv av 2 lftm. 1 m. 2 lftm. 1 m. etc. Slit av tråden och fäst ändan.

Tag sedan rött eller blått bom.-garn och virka runt ett varv pikoter med 4 lftm. i varje. Slit v tråden och fäst. Grytlappen är färdig.

Önskar man grytlappen större, så ökas maskantalet och varven.

B. L.

I Carl Larssons ateljer i Sundborn sammanvigdes midsommaraftonen agronomen *Esbjörn L:son Hytte* och fröken *Margit Westerberg*, dotter till folkskolläraren *John Westerberg*, *Vedevåg*, och hans maka. (Östling, Falun, hovfoto).

Bröllop firades midsommarafton i Östersund mellan e. jägmästaren, löjtnanten i Vendes artilleriregementes reserv *Torsten Lind* och fröken *Sigrid Barckman*, dotter till direktören *Gustaf Barckman*, och hans maka, född *Lännstrand*, *Köping*. (Lingsell, Östersund, foto.)

Drick **Champis**

RING bryggerier och vattenfabriker.

Överallt —
men begär
det kallt!

Liptons *Té*

LIPTON

är och förblir
det bästa.

är världens största och
förmämsta Téfirma.

En sån stilig karl

Såg Du ett sån't vackert hår han hade?

— Han använder **WATZINS Keratin-Hårvatten** och **Keratin-Svavelpomada**. De äro de enda medlen, som bevisligen befördra hårväxten och förhindra håravfall och mjäll-

bildning. Försök, kontrollerat av leg. läkare, har visat att hårväxten ökat 15,6 %

Gahns
Upsala
Kungl. Hovleverantör

DE UPPBURNA
UPPSALAFABRIKATEN

— av varje husmor kända för sin utsökta arom: **KUNGS-ÄTTIKA**
framställd genom jäsnings av alkohol.
Ej att förväxla med ättiksyra.

SLOTS-SENAP
kännarens förtjusning!

Rekord-Senap
Skånsk typ. Överträffad.

Guldmedaljer 1924, 1927, 1928

A/B UPPSALA ÄTTIKSFABRIK
UPPSALA.

Laura Petri 50 år.

"UNDER DE TRE sista åren har John Wesley varit mitt dagliga och stundliga sällskap. Han har väckt mig om morgnarna, visserligen ej klockan fyra, då han själv hade för sed att stiga upp (han har alltid varit mildare mot andra än mot sig själv) men kanske en timme tidigare än jag eljes skulle börjat dagen. Han har varit långmodig mot mig och sin vana trogen att ej giva någon förlorad förrän efter tio års tålig möda, har han ännu ej tröttnat på mig all min tröghet till trots. Jag rekommenderar honom som en själarnas sanne älskare och en den heliga disciplinens mästare."

Dessa ord ur företalet till Laura Petris senaste bok, den stora monografien över John Wesley ge så mycket av författarinnans egen personlighet och hennes sätt att gå till verket i sitt arbete att de skulle kunna tjäna som motto till hennes femtio år, som hon just i dagarna begår.

Laura Petris namn är känt i vidare och mera skiftande kretsar än de flesta svenska författarinnors. Hennes sociala och religiösa patos drev henne att gå in i Frälsningsarmén vid ett par och tjugou års ålder, ett ganska ovanligt steg för en ung bildad flicka. Laura Petri blev Frälsningsarméns historiker. Hon hade börjat med socialt arbete, men hennes starka studieintresse ledde henne till universitetet, och hon har under de senaste tio, femton åren ägnat största delen av sin tid åt studier och författarverksamhet.

Tennis och temperament. (Forts. fr. sid. 769.)

liga precisionsinstrument. De bjuda på överraskningar i än den ena, än den andra riktningen. Är ej det vad publiksport, och förresten all sport, bör vara? Det är också karaktäristiskt, att världsmästarinnan Miss Helen Wills är nära nog den enda bland damerna som icke inspirerar till den där obeskrivliga publikentusiasmen. Varför?

Icke för att hon vinner. Mademoiselle Lenglen var lika given segrarinna och förblev dock gunstlingen framför andra.

Förklaringen är, att Miss Wills spelsätt är utpräglat maskulint. Hon ser bra ut. Hon är en "sport". Men hon är, i motsats till Suzanne och de flesta andra kvinnliga spelarna i förgrunden, en tennismaskin. Icke för intet har hon kristnats till "poker-face". Hennes ansikte är orörligt på banan. Det har samma uttryck, hur än spelet vänder sig. Miss Wills är det perfekta uttrycket för modern sportanda. Men vad publiken beundrar är icke den fulländade maskinen. Först när människan kommer med i leken, känner man, att det är sport i luften.

Kvinnorna ha pånyttfött Wimbledon. Deras är äran för att denna förnämliga tävlan i den dag som är kan fjättra all världens uppmärksamhet.

ESKIL SUNDSTRÖM.

Vid en internationell ridturnering i Köln nyligen hade det bekanta firmamärket "4711" satt upp 4711-priset, som erövrades av de fem rytare, vilka ses här ovan. Första, andra och fjärde pristagare voro amerikaner, tredje och femte tyska officerare.

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt: 50 öre intill bred textspalt, 40 öre å övriga sidor e. t. Helmarg. 55:—, halvmarg. 30:— pr gång. Hellsida f. t. 750:—, helsida e. t. 600:—.
Lediga platser och platsökande 30 öre.

Tel. 1646 o. N. 6147

Grundlagd av

FRITHIOF HELLBERG

IDUN

Chefredaktör:

EVA NYBLÖM

Iduns prenumerationspris:

UPPL. A.		UPPL. B.	
Helt år	17:—	Helt år	15:—
Halvt år	9:—	Halvt år	8:—
Kvartal	4:50	Kvartal	4:25

Tel. N. 1602 o. N. 6147

Tel. Redaktionen N. 9803 o. N. 402. Verkst. dir. N. 4304

Den är vis...

som dagligen dricker ett par glas *Fruksalt-Samarin*. Denna enkla och läskande hemkur håller kroppen i god form och ger vigör.

Orsaken är att organismen erhåller ett invärtes bad, som frigör den från otjänliga ämnen, blodet uppfriskas, vilket allt förlänar en känsla av välbehag.

Se alltid till att Ni har hemma *Fruksalt-Samarin*, det håller fysiken fin.

Samarin kostar kr. 2.50 pr fl. varav erhålles 50 glas av det läskande *Samarin* hälsovatten. Säljes överallt. Obs! Ej i lös vikt.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

"ALBOFIX"

enda absolut smetfria putsmedlet för tygskor. Oskadligt för tyget. Ekonomiskt i användningen. Tillverkas i alla moderna färger. Pris askar 75 öre, påsar 50 öre st. Ensamförsäljare **BERNER & ZETTERSTRÖM**, Göteborg. Finnes icke "Albofix" å Eder plats, sända vi gärna 6 askar eller 6 påsar franco om forskottslikvid insändes i postanvisning eller frimärken.

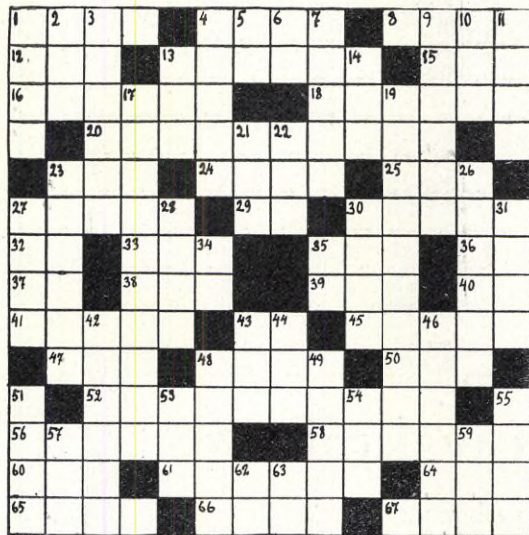
En kvinnas dagbok.

(Forts. fr. sid. 770.)

äro allt annat än djupsinniga, men de ha flickaktig charm och naiv betagenhet. När hon så mognar till kvinna, blir hon imponerande i sin klarsynthet och sin diskretion. Särskilt skulle man vilja framhålla den ypperliga skildringen av hennes samtal med dottern, som redan med ett franskt barns hela psykologiska blick har genomskådat förhållandet mellan föräldrarna... Vill man se prov på en god fransk psykologi och dessutom göra bekantskap med en äkta fransk kvinnotyp, bör man icke försumma att ägna en kväll åt André Gides fina och stillsamma lilla bok.

SVEN STOLPE.

Kryssordstävlan i n:r 28.

Vågräta ord: 1. Boxer. 4. Rysslandsstad. 8. För seglets spridande. 12. Ö i Stockholms skärgård. 13. Stå stadshuset. 15. Andeväsen. 16. Invånare i ny stat. 18. Har sin verksamhet i hamnen. 20. Förpackning med viss konserv. 23. Trupp. 24. Namn för flicka. 25. Syster till Fenresulven. 27. Kan det bli mellan dem som dragas till varandra. 29. Tamdjur. 30. Shakespearsk kvinna. 32. Finns bl. a. i mjöl. 33. Statlig förkortning. 35. Västgötasocken. 36. Obekant. 37. Ton. 38. Finns på djupet. 39. Skottlossning. 40. Väderstreck. 41. Ännu inte i denna världen. 43. Utrop av fasa. 45. Sorter. 47. Gift. 48. Kär i kyrka. 50. Vattendrag. 52. Är den som sörjer. 56. Skatt, men inte sådan som man samlar. 58. Har varit orsaken till många förskingringar. 60. Plats i Dalarna. 61. Artig och förekommande. 64. Flicka. 65. Göra filmfotograferna. 66. I håret. 67. Något som ej passar sig.

Lodräta ord: 1. Fyllighet och engelsk stad. 2. Är man gärna sommartid. 3. Kunna mattor förfärdigas av. 4. Viktigt begrepp för teosof. 5. Fås ur sjöar. 6. Förkortning för möjlighet. 7. Känd plats på känd ö. 9. Uppstår då enigheten är slut. 10. Då man får blanda bark i brödet. 11. Siffra. 13. Viktigt tillbehör till maskiner. 14. Äro dagarna. 17. Kuttrande fågel. 19. Ett sådant har gått sedan finska kriget. 21. Förstärkande adverb. 22. Beteckning för viss riddare. 23. För förvaring av vatten. 26. I kameror. 27. Spel i vått element. 28. I högsta grad avsvadad. 30. Göra vi endast i årets sista månad. 31. Har den som står i adelskalendern. 34. Handelsterm. 35. Handelsvara. 42. För hörselapparatens rengöring. 43. Agg. 44. Fisk. 46. Att bli föremål för klander. 48. I en sådan bo hotten-totterna. 49. Mun full av vätvara. 51. Vadarfågel. 53. Hat. 54. Uggla. 55. Gjorde den fornsvenske skalden. 57. I Jämtland. 59. Att bo i. 62. Vilt. 63. Tecken för aktinium.

I varje lösning, som skall vara insänd inom 14 dagar efter numrets datering, skall läggas ett 15-öres frimärke och summan av de insända märkena delas mellan pristagarna förutom de av redaktionen uppställda belöningarna — 2 st. à 5 kronor. Sändas flera tävlingssvar i samma försändelse inlägges vart och ett i särskilt kuvert. Prisen utbetalas genom postsparbanken. Kuvertet märkes: "Kryssordstävlan i n:r 28."

MED VIKING TEXTIL KRÄM

BLIR EDRA TYGSKODON FRÄSCHA OCH SOM NYA IGEN. VÄLTÄCKANDE. FINNS I VIT, GRÅ, LJUSGRÅ OCH SANDFÄRG.

Höfling.

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund, Herkulesgat. 14, f. d. Lilla Vattugat. 14. Tel. 7575. STOCKHOLM. Tel. 7576. Specialitet: Familje- och arvssaker, Bortredningar och testamenter. Även skriftliga förfrågningar.

Svält ej

Edra rumsväxter, giv dem "Plantagen", ett på vetenskaplig grund sammansatt koncentrat växtnäringssalt. Garanterat äkta endast på originalburkar. Erhålles hos Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandlare.

Kullgrens Gravvårdar

Konstnärlig och smakfull form. Förstklassigt utförande. Vackraste material. Landets äldsta och största granitförädlingsverk. Granitaktiebolaget **G. A. Kullgrens Enka** UDDEVALLA. Firman grundad 1842.

Landets äldsta fabrik för tillverkning av s. k. **Springmadrasser** Senaste priskuranten, omfattande alla våra tillverkningar, sändes på begäran gratis franco. **SKAND. SÅNGRESÅRFABRIKEN** Tel. 344. KARLSTAD. Tel. 344.

"Du är på ett strålende humör i dag!"

Har du vunnit på lotteri?"

"På ett sätt ja! Jag gick och hängde knappast ihop — nerverna, förstår du — så tillrörde min läkare mig att genomgå en 4 veckors Sanatogenkur. Det blev min lycka. Nu är jag åter vid full vigör."

Kända läkare rekommendera i mer än 25,000 skriftliga uttalanden att använda styrke- och nervnäringsmedlet **Sanatogen**

därför att det på ett naturligt sätt skapar en kraftreserv för muskler o. nerver.

Sänd mig gratis och franko: Sanatogenprov och broschyr.

Namn:
Titel:
Adress:

Fås på alla apotek samt i färg- och kem.-affärer från kr. 1.75. Önskas ytterligare upplysningar, så ifyll och insänd kupongen till

A.-B. SANATOGEN, Stockholm 1, Kungsgatan 59

Pengar i Postsparbanken är Pengar i "Plånboken",

ty samma postsparbanksbok gäller vid **atta** postanstalter och sammanlagt intill 300 kr. pr kalendervecka utbetalas utan uppsägning. Ränta 4 %

Livskraft.

Den verkliga skönheten behöver varken frukta sol eller vind. Tvärtom! De vackraste kvinnorna av idag äro de, vilkas kroppar häradsats av sport och lek i den fria naturen

Sportens anhängarinnor höra därför till de ivrigaste förkämparna för »4711». I morgonbadet, efter ansträngande strapatser, vid varje tid på dagen uppfriska de kropp och själ med dess livgivande fludium.

No. 4711 Eau de Cologne

Jack Brownings trickdans lämnade en även relativt oberörd.

B. A.

HEMTREVNADSRÅD

Av möbelarkitekt Eduard Rasch.

Bordssilver.

Fråga: Jag skall köpa mig en uppsättning bordsilver i äkta silver. Det blir ju en dyr affär och därför önskar jag också få silveret så vackert och konstnärligt som möjligt, (inte något mönster för stunden). Självt hade jag tänkt mig den s. k. Vasamodellen (ett rågax), men när jag efterfrågade detta, fick jag till svar: "Så fult mönster ha vi ej i gammalt silver."

Jag har förstas nu blivit tveksam, undrar om detta mönster ej anses konstnärligt och vackert av dem, som förstår sådant. Jag vore så tacksam få besked härom, samt tillika ett råd, vilket mönster jag bör välja för mitt silver.

Average Woman.

Svar: Av de mönster man blir erbjuden i de vanliga affärerna bör särskilt framhållas modellerna "Margareta" och "Rococo". De äro enkla i form och kännetecknas dessutom av god stil och smak. En personligare silveruppsättning får Ni naturligtvis, om Ni väljer handsmitt silver, som t. ex. Atelier Borgila, Sturegatan levererar i originalmönster till varje beställare.

Svale.

Fråga: Hur bör trevligast brädspånade väggar och tak målas i en s. k. "svale" i gammal fiskarstuga? Vilken färg på fällbord, stolar och gammal skänk med räflade dörrar? *Norrland.*

Svar: Den vanliga benämningen svale avser en öppen eller täckt gång längs övre våningen av ett hus. Jag förmodar det i detta fall är fråga om en förstuga. Måla taket himmelsblått och väggarna grå med dörrar och foder mörkare grå samt möblerna gråblå med mörkare uppläggningar.

Inredning.

Fråga: Vore tacksam få råd hurudana tapeter, gardiner (2 fönster), draperier till matsal, parkettgolv och mörkgrön kakelugn, hög panel, ny hylla i mörkbrun färg, mörk ekmöbel klädd med pegamoid i samma färg?

Salongen: 4 fönster, spegelkakelugn vit och skär. Svart möbel klädd med ny plysch i beige med mossgrönt i något ljusblått, matta i möbelygets färger. Hurudana tapeter, gardiner och draperier?

Hallen långsträckt och ej så ljus med röd korkmatta, vit möbel, röda draperier. Hurudan tapet eller målning och färgen på dörrarna? *Oviss.*

Svar: Matsalen tapetseras i gråbeige och förses med gardiner och draperier i en vacker mörkgrön färg.

Lösning.

Kryssordstävlan i n:r 23.

Vågräta ord: 1. Litteratör. 9. Jon. 10. Aten. 11. Kor. 13. Ejder. 14. Kräva. 15. Vira. 18. Ense. 21. Dö. 22. Idun. 24. Mo. 25. Tö. 27. Ob. 28. S. S. 29. II. 30. N. K. 31. Di. 32. La. 33. Alka. 35. Så. 37. Spak. 39. Korp. 41. Essen. 43. Agnar. 45. Rus. 46. Oren. 49. Ide. 50. Papparkaka.

Lodräta ord: 1. Loj. 2. Indus. 3. Tarv. 4. Et. 5. Re. 6. Anka. 7. Ökänd. 8. Rov. 9. Jeremiader. 12. Rannsakare. 16. Id. 17. Rö. 19. Noll. 20. Etna. 22. Ibis. 23. Usla. 26. Ök. 27. O. D. 34. Kasse. 35. So. 36. År. 38. Panik. 39. Knop. 40. Pank. 42. Sup. 44. Ada. 47. Ra. 48. Er.

De två prisen — à 15 kronor — ha tillfallit fru W. Fresk,

Marielund, Östersund, och syster Eva Essén, Sjukstugan, Österåla.

Lösning på pristävlan i n:r 22 "Husse och Matte".

Ågare:	Hund:
N:r 1 (sportsdam).	N:r 6
" 2 (officer).	" 4
" 3 (societetsdam).	" 5
" 4 (konstnär).	" 7
" 5 (lantpatron).	" 1
" 6 (skådespelerska).	" 2
" 7 ("kvinna i staten").	" 3
" 8 ("fru Karlson").	" 8

Pristagare är fröken Elsa Norman, Varberg.

Om du lever på kredit, hjälper dig ej all din flit.

Rolfs julipremiär.

Det blev onekligen en kittlande fläkt av världsstadscabaret över China när den första av Rolfs juliatraktioner trädde innanför ridån. Fenomenet Silvestri befinns vara en ung svart sydänning i vita sidenbyxor, som inom två minuter definitivt rubbade vår tro på de döda tingens dragning mot jordens medelpunkt. Med diverse ting, främst en röd gummiboll, utförde han en rad otroliga

balansprestationer. Vi ha aldrig sett något liknande, i varje fall intet liknande i suveränt behärskande av jonglörkonsten. Numro två i rangordning av nyheterna var två vackert välklädda herrar som dansade foxtrotakrobatik tydligen utan besvärande leder och benstomme. Deras moitié, Myron Pearl, var även utan jämförelsen med deras överlägsenhet en ytterst ordinär och ganska disgraciös dansös. Wiggerkvartetten, de svenska negersångarna, visade övertygande att även svenskan är ett lämpligt synkop- och joddlingspråk, medan Lalla Carlsen närmast visade att det behövs mycket, mer än hon äger av förmåga, för att göra den groteska sångkonsten njutbar.

I medelåldern

Ären ta ut sin rätt. Ni känner det nog. Ni känner nog, att varken kroppen eller själen numera har samma spänstighet som förr. Ni blir lätt trött, och ofta känner Ni Er olustig och håglös. Detta är ett säkert tecken på, att kroppens återuppbyggande och reglerande krafter ej verka tillfredsställande.

Förr eller senare måste Ni göra något för att återvinna hälsa och krafter. Gör det då i tid. — Börja med Phyllosan i dag! Det hjälper säkert Er liksom det hjälpt så många andra. Phyllosan stegrar kroppens motståndskraft, förnyar blodet, motverkar åderförkalkning, minskar för högt blodtryck, stärker hjärtverksamheten och giver hälsa och ökad vitalitet oberoende av ålder.

Phyllosan framställes av växternas bladgröna enligt föreskrift av med. d:r Emil Bürgi, professor i farmakologi vid universitetet i Bern. Bladgrönans stimulerande inverkan på de blodbildande organen har bekräftats vid prövningar å Farmakologiska Institutionen i Uppsala. Phyllosan tillhandahålles av apoteken i flaskor om 100 tabl. å kr. 4.85. Elefantens Droghandel, Stockholm.

PHYLLOSAN

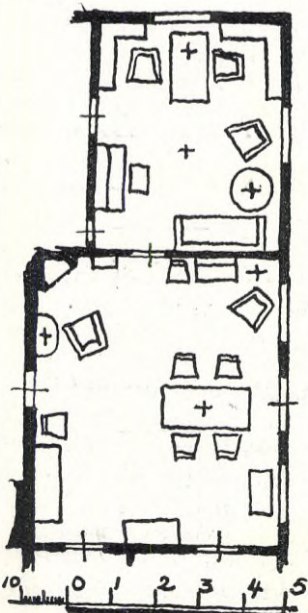
I salongen en gyllenbeige tapet något grönbonad samt beigefärgade gardiner.

Hallen målas ljust grå med mamorering i vitt samt dörrar och foder i mörkare grått.

Matsal och herrum.

Fråga: Vore mycket tacksam för råd hur sal och herrum enligt bifogade plan kan trevligt möbleras. Befintliga möbler äro skänk, bord, sido- och serveringsbord i brun ek enl. Sv. slöjdf. ritn. för rum 12 av arkitekt Hörvik. Dessutom finnas piano, golvständsur och skrivbord i brun ek. Övriga föreslagna möbler skola anskaffas.

Salen skall inredas med ekparkettgolv och bröstpanel. Vilken färg på panel och tapeter? Då huset ej ännu är byggt kunna event. ändringar av dörrars och fönsters placering göras. Var kan en trevlig vrå ordnas för husets fru? *Edde.*

Svar: Genom att i matsalen placera några möbelgrupper, som skilja sig från gängse bruk i traditionell matrumsmöblering, erhålles en interiör med vardagsrumskaraktär. Där äro tänkta en bekväm fätölj, klaffbord och golvur vid spisen samt en "fruns vrå" med sekretär, fätölj (öronlapps-) och golvampa vid ett av fönstren. Takbelysningen bör hänga över matbordet, som ej är placerat i rummets mitt. Måla panelen brungrå med diskret mamorering i rostfärg samt tapet eller limfärgad vägg i svag rostfärg.

I herrummet har givits plats åt pianot, två hörnbokhyllor, skrivbord, soffa, soffbord och några fätöljer.

En sommarsoppa.

Då de första rotsakerna börja visa sig på torget i juli och de första spritärerna, är det verkligen lättare än någonsin att servera en god soppa. Bor man på landet och kan plocka litet svamp, kantareller t. ex. som snart skola komma, kan man få en ännu delikatare tillsats. De små sellerirötterna ha en mycket fin smak och böra absolut få komma med, likaså de nya rödlökarna. Selleriet kan användas så gott som hela plantan. Man skär stjälken i skiivor och hackar något av de gröna bladen, som tillsätts, när soppan får sitt sista uppkok. Det kan bli en snabbsoppa med rötter, lök, potatis skurna i bitar och kokade i rikligt med vatten, eller en mera arbetsam anrättning, då alla rötterna skäras i fina strimlor, som få småkoka i smör och spädas med kokande vatten. En liten rödbeta ger soppan färg. Förvuxna rådisor kan man också taga med. Soppans gröna ingredienser äro persilja, spenat, förvällad för sig och grovt skuren, grönsallad i strimlor, finast om man endast tar de inre, knutna bladen, selleriblad och om man så hava kan körvelblad. Spritärer och svamp ge soppan en högre kvalitet. Man kan mycket väl nöja

sig med en helt vegetarisk anrättning med endast grönsaksspadet, men också tillsätta litet köttextrakt. Den vanliga variationen att vispa ägg och grädd i sopp-skålen är inte heller ur vägen. Var husmor vet nog att det finns otaliga sätt att avsluta en soppa, och rester kunna här utmärkt komma till användning. En smula överbliven steksås sätter piff på anrättningen, samma mål vinnnes med en aning curry eller någon stark biffstekssås t. ex. Vad man skall akta sig för är för kraftig mjölnredning. Gamla kokerskors beräkning av en matsked mjöl per person kan komma en att rysa vid blott tanken. Vill man ha en simmig soppa finns det ju både risgryn och korngryn, och det behövs en helt liten kvantitet för att få soppan tjockflytande från att ha varit tunn och "saknat kropp" som en fransman skulle säga. Och så noggrann avsmakning, detta underbara lagom, som är så svårt att uppnå — inte för mycket av någon krydda utan samstämmighet. Till sist en bön som nog kommer att förklinga ohörd: avstå från att försöka uppnå en s. k. brytning med socker.

Martas Bekymmer.

Den inskränkta.

(Forts. fr. sid. 774.)

starkt första intryck. Hon såg dem utan smärta.

På kvällen öppnade alltså den äldste gossen sin mun och sade något som, att det kunde föräldrarna tänkt på förr, han hade ett år igen, nu var hela skoltiden utan nytta — att varje lärdom betecknar en vinning kunde icke begäras, att han skulle inse — det var så lätt att säga, att de skulle reda sig själva, på vad sätt egentligen? Rösterna blevo gälla, unga människor ha lätt att säga ifrån nu för tiden, den andre sonen lade sina inpass till. Endast den lille stod tyst, för honom innebar att sluta skolan intet avskräckande.

Då grep modern in: — Du ska gå ditt år ut, sade hon. Jag ska hjälpa er. Här är inget överhängande. Gå nu och lägg er gossar.

På ett rörande sätt märktes här hur barnen dock i tillit ty sig till sin mors hjälp, då bekymrets stund är inne. De blevo som små och sade lydigt: — Ja, godnatt då mojan.

Mannen gick också till sitt utan ett motord, kanske i häpenhet över

att hon framträdde som första personen, en människa, som ofastast teg. Han var icke viss om att hennes ord voro helt timma. Visserligen hade han betat av friskt omkring sig, men hon hade bestämt i bakhåll några kvinnliga släktingar, som kunde pressas på ett par tusen. Kvinnliga, ogifta släktingar, voro de icke till just för att uppskjuta en annalkande ruin? Han hade också samvetsgrant sökt utnyttja dem — förgäves — men om nu hon även vände sig till dem, finge saken säkert en annan utgång.

Avgörandet var i alla fall uppskjutet, han gick till sängs och sov gott denna som alla sommarens följande nätter.

Hon fick däremot svårt att falla i blund icke bara denna utan många kvällar. Hon hade sagt sitt ord, men hon hade icke ringaste föreställning om hur hon skulle kunna utlösa det i handling. Hon hade i den stunden ingen annan tanke haft än att skydda sina gossar. När hon såg de två röda som unga tuppar förstod hon strax, att deras vrede bottnade i deras hjälplöshet. Och en mors uppgift är att bevara sina ungar. Hon spann planer, hennes hjärna arbetade tråget, och det var inte hennes fel, att den icke var så sinnrikt inrättad, att den förmådde skapa

resultat motsvarande verksamhetens intensitet.

Hon kom i alla fall fram till ett beslut, som hon ville sätta i verket först när gossarna rest. I vanlig ordning foro de alltså till sin skola, hon ville ha det så, deras återtagande av läsnings skulden redan vara ett fullbordat faktum, om planen misslyckades. Då finge de nog ändå fortsätta under utredningen av affärerna, vilken komme att taga tid.

Under den förflutna sommaren hade hon ofta sett de två samman, mannen och den rika. Riktigheten i den första iakttagelsen bekräftades oavbrutet, de befunno sig synbarligen mycket väl med varandra. De tillryggalade många trädgårdsgångar i varandras följe den sommaren på passande avstånd från varandra, men hon höll honom i alla fall kvar.

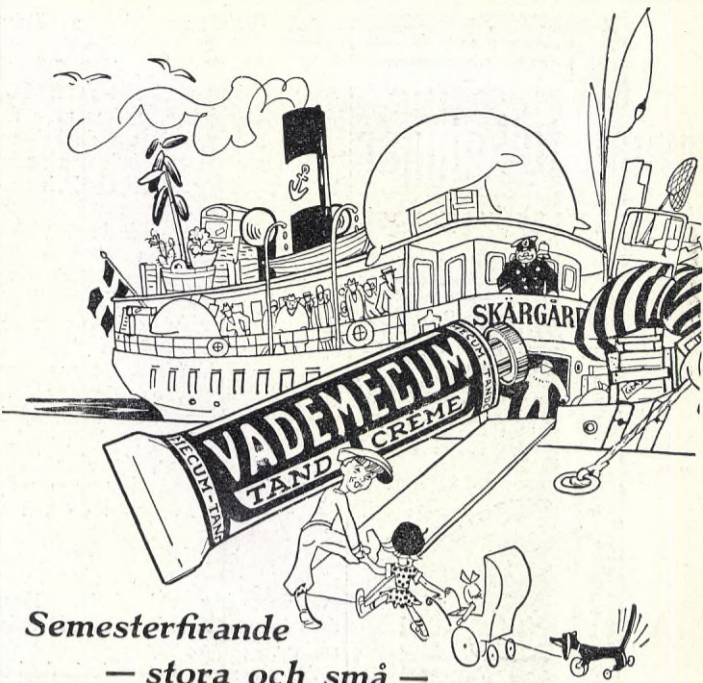
Alltså på hösten, den kom tidigt det året, åkte hon en vacker dag till stationen. Vägen var kort, men hon tyckte, att det såg bättre ut, att hon inte kom till fots. Det brukas inte på slätten även för korta sträckor. Att åka är ett gammalt herrskapsmärke.

Hon stannade utanför den rikas bostad, villa får man väl nästan kalla den. Höstlövet brann våldsamt rött i buskverk och träd, och i rabatterna lyste stora, praktfulla blommor. Inne verkade det inte så varmt.

— Är hon inte en smula inskränkt? hade den rika frun sagt redan första gång hon råkat dem på den stora gården vid pingst. — Passar hon till hustru åt honom? hade hon varierat sig flera gånger vid de många senare tillfällena.

Hon gav själv svaret, nekande till det sista, jakande det första, och ingen sade henne något emot. Om en rik änka behagar yttra något, ställer man sig icke i opposition. Hon skulle få belägg på riktigheten av omdömena vid detta besök.

Den rika frun dolde sålunda icke en viss kylig undran, då hon räckte henne handen, fast den främmande ombads sitta ner naturligtvis. Och så kom den där outhärdliga stunden, man sliter på måfå i några likgiltiga samtals-

Semesterfirande

— stora och små —

Även om Ni tillbringar semestern på en obebodd ö, behöver Ni

Dubbel-tub

VADEMECUM

Kostar endast 1: — krona

Flämorrhoider

säker fullständig läkning utan operation med de sedan 25 år tillbaka erkända

Anusol-Goedecke
— Suppositorier —

Anusol Goedecke endast äkta i röda askar med firma Goedecke & Co., Chemische Fabrik und Export-Aktiengesellschaft, Leipzig, etikett och plombering. Varning för värdelösa efterapningar och ersättningspreparat. För Anusol-Goedecke finns det ingen ersättning. Anusol-Goedecke upphäver snabbt de ofta svåra smärtorna och möjliggör en lätt avföring. Det desinficerar, torkar och läker de sjuka stäl-lena. Inga narkotiska beståndsdelar. Lätt att använda. Fås på alla apotek.

Gratis levnadstolkningar för alla som skriva genast.

Den berömda amerikanske astrologen professor ROXROY har ännu en gång beslutat sig för att alldeles gratis här i Sverige stå till tjänst med ett visst antal levnadstolkningar från sin officin i Holland, detta för att ånyo visa sin förmåga på det ifrågasvarande området.

Professor Roxroy är så välkänd här i landet att en presentation är obehövligen. Hans skicklighet att kunna förutsäga en människas liv, på vilket avstånd hon än må befinna sig, påstås närma sig det otroliga.

Till och med andra, mindre berömda astrologer, bosatta i andra länder, erkänna honom som deras mästarare och söka gå i hans fotspår. Prof. Roxroy kan tala om för Eder, vad Ni duger till och på vad sätt Ni kan lyckas i Edra företag; han nämner Edra vänner och ovänner och han kan beskriva för Eder med och motgångar i Edert liv.

Hans beskrivning av svunna, nu skeende och framtida händelser kommer att förvåna Eder, men också att vara Eder till nytta och gagn.

Hr Paul Stahmann, en erfaren astrolog, bosatt i Ober Nieuwsadem, skriver följande:

"Det horoskop, som professor Roxroy har ställt för mig, är fullständigt överensstämmande med verkliga förhållanden. Det är ett utomordentligt duktigt och samvetsgrant utfört arbete. Då jag själv är astrolog, har jag kunnat kontrollera hans astrologiska beräkningar och förklaringar och kan intyga, att hans arbete är i alla hänseenden korrekt och fotat på de alla nyaste principer."

Om Ni önskar använda Eder av detta speciella anbud och få Eder tillsänd en tolkning av Eder levnad, har Ni blott att sända uppgift på Edert fullständiga namn med adress samt på födelseår, -månad och -dag (alltsammans mycket tydligt skrivet). Därjämte torde Ni uppgiva om Ni tituleras herr, fru eller fröken och angiv samtidigt namnet på denna tidning. Ni behöver icke sända några pengar, men om Ni så önskar kan Ni sända 1 krona i Ert eget lands frimärken eller sedel till täckning av porto och övriga kostnader. Adressera Edert brev till: Roxroy, Dept. 4740 D, 42 Emmastraat, Haag, Holland. Var god be- märk att portot till Holland är 25 öre.

Näring

i en eller annan form är nödvändigt för allt organiskt liv. Edra krukväxter behöva

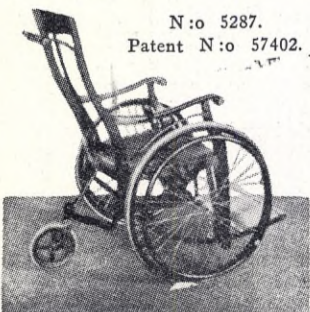
**Nutrigén-Hesselby-
blandningen,**

ett av fackmät utex-
perimenterat närsalt.

Finnes i alla frö-, färg- o. kemikalteaffärer.

Gemlas Rullstol

N:o 5287.
Patent N:o 57402.

Införda offert och beskrivning från

GEMLA FABRIKERS A.-B

— DI 8 —

ämnen för att uppskjuta avgörandet, det passar för övrigt icke att strax rycka fram med ett ärende.

Men när den andras undran blir allt tydligare, nalkas man det svåra. Hon talade om de bekymmersamma tiderna, och den andra höll så fullkomligt med henne. Det har sina risker att äga mycket i dessa dagar, och de som göra det låtsas sig gärna mindre rika, än de äro. Slut den tid, då man skrytsamt visade på sitt guld, de rika äro rädda och finna sin trygghet i att dölja sin glans.

Hon kom in på ämnet gossarna, om hur begåvade de voro, en skulle till våren ta studenten, de kommo alltid hem med så vackra betyg, skötsamma, de ville kosta sina föräldrar så litet som möjligt — svårt få medel — och så föll droppen:

— Om inte fru Mattsson kunde sätta lite pengar på dem. Det vore god placering av kapital att lägga dem i unga framåtsträvande människor.

Av sin mans beteende hade hon lärt, att man gör hänvändelsen så där skämsam, liksom för att övertyga den man beror av att frågan är lätt och ofarlig, ingalunda innehåller något riskfyllt allvar.

Svaret kom omedelbart:

— Men fru Jönsson, sade den ståtliga frun, vi känner ju varandra knappt. Se där ett klart besked, och det blev att vända hem efter det.

Hustrun höll sig mer hemma denna vinter än annars, hennes hjärna arbetade vidare. Mannen för dit han blev bjuden, och han brukade nämna vilka gästerna varit, den rika fruns namn alltid bland dem. Och hustrun såg dem för sig åter tillsammans, fick den föreställningen, att de funno alltmer behag i varandra.

— Kanske var det för min skull, att hon nekade, räknade hon ut, och nästa tanke:

— Om jag inte stode i vägen.

Där blev många uppslag att strida med. Löpa från hemmet? Den andra hade något så oförvitligt över sig, en fränksild toge hon aldrig. Men — en änking, själv änka.

När gossarna kommo hem till märten, funno de modern förändrad, på ett sätt gladare.

— Det reder sig, tänkte de lättade.

Hon, den inskränkta, skulle handla. Ta ansvaret för många, måste det icke gå galet, anses dödfött, dömt till undergång? Den rika måtte i alla fall inget nämnt om hennes försök till mannen, sade hon sig lättad, han nämnde i varje fall ingenting därom.

Men hon var mera krävande än vanligt på så vis, att hon gärna ville ha dem kring sig, under det att de naturligt nog önskade se igen jämnåriga under gillen gårdarna ikring.

Den sista av de fria kvällarna hade hon så satt sig emot, att de skulle bort, att de, ehuru de inte kunde dölja sin misstränkning, avstätt från ett verkligt roligt ungdomsnöje på gården, hela familjen besökt under pingsten. Hon hade velat tala med dem, sade hon.

— Affärer, förstas, tänkte de modstulna, ty det begreppet kom för dem att tidigt medföra obehagliga associationer.

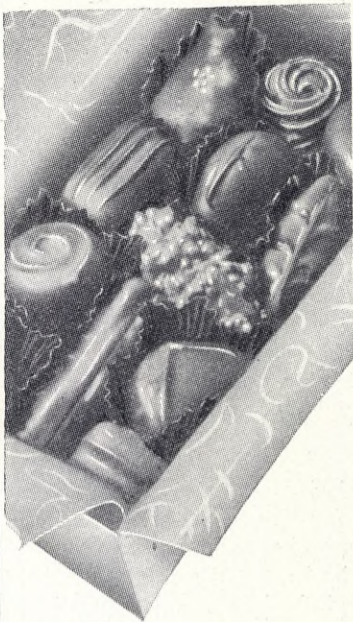
Men det blev inget tal om affärer, föga tal överhuvud. De sutto tysta, alla fyra.

Då svalde hon och sade litet hastigt:

— Nu är ni så stora, ni kan reda er själva, om jag vore borta. De sågo alla tre upp.

— Men mor är ju inte sjuk. Det var inte gott att säga vem som frågat, kanske alla tre. Men säkert var det den "lille", tretton-åringen, som upprepade:

— Mojan är väl inte sjuk?

Den bästa dessär med minsta besvär

kan man kalla CAP
Turbanpraliner.
Det är bekvämt att
taga till och upp-
skattas av alla.
I varje hem bör det
finnas en ask av des-
sa ytterst delikata
praliner till hands.
Tänk blott så lämpligt
det är att bjuda
på, om det helt ovän-
tat kommer besök.

I originalförpackningar om:
1/8 kg. Kr. 1:—
1/4 kg. Kr. 1:85
1/2 kg. Kr. 3:50

CAP Turban-praliner

SILKESSTRUMPOR
uppmaskas o. lagas fort o. billigt.
HALLDINS ATELJÉ
Malmskillnadsg. 48 A, 2 tr. Sthlm.

Ni bör magra

bliva slank och modern och förbättra Ert allmänna välbefinnande utan att behöva tillgripa vare sig diet, kroppsövningar eller medicin. Synligt resultat redan efter fem dagar. Ni kan lätt själv reglera avmagringskuren att gälla hela kroppen eller endast viss del. Tillskriv Fru Christiane Christiansen, 45 Nörregade, Köpenhamn K. 7, som gratis sänder Eder upplysningar om ett verksamt medel, lätt att följa i hemlighet. Medlet är ett verkligt mirakel.

— Nej, måste hon sanningsenligt svara.

Då ruskade alla på sig lättade. Som fruntimmer kunde få för sig att prata. De gäspade likgiltigt, hade härjat bra kring fri- och vilodagarna.

— Bäst att gå och lägga sig tidigt, man skulle ju upp sju-tion så tidigt i morron, skoljobbet började ju.

— Godnatt mojan, sade de, och så i säng.

De fattade ingenting, kände ingenting på sig.

Så var den morgonen inne. Hon stod tidigt upp, värmdes sig tyst kaffe på spisen, klädde på sig ordentligt, nämnde för pigan, att hon hade ett ärende. Det yrde ute, ännu nått, också vintern kom tidigt det året. Hon såg sig om nere vid ån, som redan låg snötäckt. Där var en genväg, som allmänt begagnades vintertid, då isen låg säker. Hon lät det ske.

Inte en rad efterlämnade hon, inte ett tecken på att hon blint offerade sig, det blev storheten i hennes gärning. Det var svårt att avstå från att visa dem hur högt hon älskade dem. Det kunde lisat henne i hennes sista stund, medvetandet, att de skulle minnas henne som en hjältemodig, tacka henne i sina hjärtan för att hon offerat allt. Nu efterlämnade hon minnet av en vettlös, måste hon tänka. Att hon kunde vara så tanklös, gamla människan, skulle mannen kanske till och med säga sig, när det första häftiga inträcket av olyckshändelsen var utplånad, och han hade sökt och fått tröst hos den, som skulle frålsa dem.

Hur blev det? Infriade framtiden hennes förhoppningar? Mot-svarade framtiden hennes offer av lättnad för hennes kära? Det är egentligen inte vår angelägenhet nu.

Änkans rikedom tillföll i varje fall aldrig huset. Hon var för klok att vråka sina tunnor guld i ett kärr av skulder. Kanske hade hustruns obetänksamma hänvändelse om hjälp öppnat hennes ögon för det osäkra i mannens ekonomiska situation. Fast den oförvitliga tog nog inget obetänksamt steg, hennes hjärna fungerade oklanderligt, den var så in-rättad. Hon var icke inskränkt. Förresten löpte inga rykten förbi hennes hus i stationssamhällets centrum. Man talte ju allmänt om Jönssons dåliga affärer. Hon hade visst aldrig nämnt något om den dödas begäran. Jönsson och hon talade intet av vikt med varandra, därför var deras umgänge så utomordentligt angenämt, och längre än till dessa angenäma samtal hade fru Mattsson nog aldrig ämnat gå.

Den äldste sonen fick väl i alla fall avsluta sin studentkurs. Kanske fann fadern någon annan rik kvinna, beredd att draga honom upp ur fattigdomens dy. Kvinnor handla gärna så.

Hennes speciella avsikter med sitt dyra offer gingo absolut om intet. Man säger, att det ofta sker så. Folk kan göra upp så fint, sätta vackert i verket, men bringa till fullbordan, det är övermänskligt. Det är i varje fall somligas erfarenhet.

FRÅGOR OCH SVAR!

Kyrklig sång.

Fråga: Vet Idun var man kan få köpa Liber Kantus av prosten Kilberg och vad den kostar?

Svar: Nämnda sångbok för kyrkliga körer har distribuerats av

(Forts. å sid. 787.)

Kan Ni icke sova under sommaren?

Hör Ni till dem, som icke kunna få den riktiga vilan och styrkan av sömnen under sommaren, som icke riktigt kan falla i sömn förrän sent på natten, och som vaknar, så snart det börjar ljusna. Kom ihåg, att trygg och god sömn är nödvändig i denna vår jäktande tid. Starka sömnmedel kunna vara goda, men skola användas med försiktighet. Ett av naturens egna hjälpmedel, vilket kan användas dagligen utan att på något sätt skada, kan sätta Eder organism i stånd till att själv funktionera, så att Ni strax får en trygg och naturlig sömn och samtidigt bliva fri från den outhärdliga trötthetskänslan under Edert arbete om dagen.

Medlet är Miradium, som innehåller själva naturens mest underbara grundämne, det äkta radium i noggrant avpassade doser. Använd det också mot reumatism, ischias, gikt, blodbrist, nervlidanden, sömnlöshet, ämnes-sättningsjukdomar, maglidanden, trötthet och ålderdomssvagheter. Miradium-salt fås på alla apotek à kr. 6:50 pr glas till en hel månads kur. I sanning en billig hjälp, som icke för intet har läkarevetenskapens rekommendation.

GENERANDE HÅRVÄXT

borttages på ett ögonblick smärtfritt utan att huden irriteras **MED ROTEN** medelst "Rapidenth". Rapidenth är ingen onyttig hårborttagningscreme utan förstör själva hårrötterna. Rapidenth, som är lagligen skyddat avlägsnar håren för alltid. Dr. med. Clasen skriver: "Denna metod är öppnadt i fråga om effektivitet, absolut oskadlig och kan på det

varmaste anbefallas för avlägsnande av hår." Rapident Kr. 5:20. Dubbelförpackning Kr. 8:— Sändes diskret vid förskotts betalning franko eller mot efterkrav + Kr. 1:— genom

Schröder-Schenke

BERLIN W. 175, Potsdamer Str. 26 b.

SVENSKA TRYCKERI- AKTIEBOLAGET

STOCKHOLM

Huvudaffären: Klarabergsgatan 54

Tel.: Norr 32955

Filialen: Riddaregatan 17

Telefoner: 72565. N. 6 47

Utför alla stags

Bok-, Tidnings-, Illustrations- och Accidenstryck

IDUNS HUSHÅLLSSIDA

REDIGERAD AV ANNA SCHENSTRÖM, GUNILLASKOLAN, UPPSALA.

Skultuna
1607

Kronan och stället
garanterar kvaliteten

Skultuna

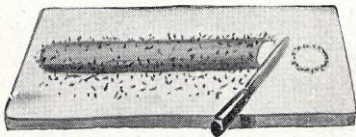
Vår kombinerade mjölk- och gräddhämtare har haft en strykande åtgång. Den är också en verkligt praktisk tingest av högsta kvalitet.

"SJU SORTER" FÖR FRUNTIMMERS- VECKANS KAFFEREP.

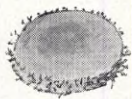
Wienerkringla.

200—250 gr. vetemjöl, 1 dcl. mjölk, 1 litet ägg, 20 gr. jäst, 20 gr. socker, 100 gr. smör eller margarin.

Hälften av vetemjöllet lägges i en bål; ägget slås sönder, blandas med mjölken och tillsättes. Jästen röres ut med sockret, tills det blir flytande och blandas in i degen. Vetemjöl arbetas in så mycket,

Brysselkexen formas.

Brysselkex.

att degen kan arbetas på bordet. Det är av stor vikt, att degen är mycket smidig, innan smöret eller margarinet tillsättes.

Degen kavlas nu ut till en avlång fyrkant. Smöret, som bör vara smidigt men ej löst (av samma konsistens som degen), breddes ut på halva degen, och den andra halvan viktes över. Kanterna tryckas noga ihop, så att ej smöret kan "krypa ut", och degen slås med kaveln och kavlas sedan ut till en avlång fyrkant. Den viktes i tre delar, kavlas ut och viktes i tre delar från andra hållet (som en serviette). Vikningen upprepas en tredje gång, och degen ställes på kallt ställe minst ½ tim. — gärna längre. Under arbetet bör man se till att kanterna hållas så raka som möjligt, desto jämnare fördelas smöret. Skulle degen börja kladda, bör den genast ställas att vila kallt: det skadar ej degen att på detta sätt vila en stund mellan varje viking, vilket emellertid är onödigt, när den ej har tendenser att "kladda".

Degen kavlas ut till 1 cm. tjocklek och härav utsporras en c:a 8 cm. bred remsa, som kan skarvas, när så behövs. Remsan formas på plåten till

För hemmets

bestånd även vid familjefaderns eventuella bortgång erbjuder en livförsäkring full trygghet. Den bör dock tagas i ett solitt livbolag med starka fonder. Ett dylikt är

Allmänna Lif

försäkringsbolaget

Strandvägen 5 A, Stockholm.
Begär prospekt och upplysningar.

en stor kringla, och båda kanterna vikas härvid in, så de bilda stöd för krämen. Kringlan fylls nämligen med tjock vaniljkräm, får sedan jäsa och gräddas i god ugnsvärme. Den glaseras medan den är varm och lägges upp hel på ett stort tårtpapper på fat eller bricka.

På samma sätt tillagas en vanlig fylld wienerlängd. Degen lägges då istället rak i lagom längd på plåten.

Vaniljkräm till fyllning: 3 dcl. grädde, 3 äggulor, 1 bit vanilj, 1 msk. socker, 1 tsk. potatismjöl.

Alla ingredienserna blandas kallt i en kastrull och få under kraftig vispning sjuda över elden, tills krämen tjocknar, då den genast toges av elden. Vispningen fortsattes, tills krämen kallnat.

Goda kafferån.

100 gr. smör, 5 kardemummor, ¾ dcl. grädde, 180 gr. vetemjöl, 50 gr. socker.

Smöret röres med sockret och den finstötta kardemumman. Grädde och vetemjöl tillsättes växelvis, och degen arbetas på bakbordet. Degen bör här efter vila, helst till följande dag. Den urkavlas tunt och sporras ut efter pappersmått, som klippts efter rånjärnet. (Fyrkantigt eller runt.) Rånen gräddas och om så önskas delas de genom att klippas medan de ännu äro varma. I alla händelser putsas de med sax.

Brysselkex.

150 gr. smör, 50 gr. socker, ½ msk. vaniljsocker, 200 gr. vetemjöl.

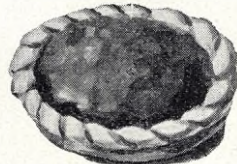
Till garnering: 1 ägg, finhackad sötmandel, gärna blandad med pistaciemandel.

Smöret röres med sockret. Vaniljen tillsättes, och vetemjöllet arbetas in litet i sänder. Degen formas till en rulle av c:a 3 cm:s diameter, varefter denna får vila på kallt ställe minst en tim., gärna över en natt. Rullen penslas utvändigt med söndervispat ägg och rullas i rikligt med hackad mandel. Den skäres här efter med vass kniv i lagom tjocka skivor. Dessa läggas på smord plåt och gräddas i medelvarm ugn, se bilderna.

Jordgubbabakelser.

Mördeg: 200 gr. smör, 200 gr. mjöl, 40 gr. socker, 6 bittermandlar.

Fyllning: ½—¾ lit. jordgubbar.

Jordgubbabakelse.

Kräm: ½ lit. jordgubbar, 1 kpk socker, 1 dcl. vatten, 2 msk. potatismjöl.

Till mördegen arbetar man alla ingredienserna tillsammans och sätter ut degen att vila på kallt ställe. Den kavlas sedan och toges ut i släta runda kakor som placeras på smord plåt. Dessutom rullar man ut degen i smala rullar, som viras två om varandra (som konjakskransar) och läggas som en krans på ytterkanten av varje kaka, varefter dessa gräddas. Jordgubbarna rensas och klyvas och läggas på kakorna innanför ringen. Till krämen lägger man jordgubbarna utan vatten i en kastrull och låter dem koka högst 5 min., varefter saften silas ifrån. Denna slås tillbaka i kastrullen, smaksättes med socker och redas av med potatismjöllet uttrört i kallt vatten. Krämen lägges, medan den ännu är varm, över de råa jordgubbarna; bakelsen verkar härigenom glaserad.

I stället för jordgubbar kan man använda hallon, smultron, körsbär eller vinbär.

Wales-bröd.

Smördeg: 150 gr. smör, 150 gr. mjöl, ½ dcl. kallt vatten, 1 msk. brännvin.

Petits-choux-smet: 2 dcl. vatten, 75 gr. vetemjöl, 65 gr. smör, 2 ägg.

Glasyr: 1 kpk florsiktat socker, 1½ msk. vatten.

ÖRGRYTE KEMISKA

KUNGL. HOVLEVERANTÖR

GÖTEBORG

UTFÖR ELEGANT

KEMISK TVÄTT

och FÄRGNING

Ombud å de flesta platser i Sverige. Gods kan även insändas direkt under adress Göteborg.

Klänningar

Dräkter

Kappor

Kostymer

Uniformer

Överrockar

Mallor

Gardiner

Draperier

Täcken

Filtar

Smördegen beredes på vanligt sätt. Till petits-choux-smeten kokar man upp vatten och smör, vetemjöllet vispas i, och massan får under vispning koka, tills den släpper pannan. Den toges då av elden. När mesta hettan avgått, inarbetas äggulorna en i sänder, och när smeten blivit fullkomligt kall, inblandas försiktigt de till skum slagna äggvitorna. Smördegen kavlas ut till ett par mm:s tjocklek och sporras i remsor av c:a 10 cm:s bredd. Dessa läggas på smord plåt. Petits-choux-smeten föres genom sprits eller garneringsstrut ut i zig-zag-ränder tvärs över smördegsremorna, och dessa

a.

b.

c.

Syltkakor.

gräddas sedan i medelvarm ugn. När kakorna svalnat skäras de i lagom stora avlänga bitar tvärs över. De bestrykas slutligen med glasyr.

Syltkakor.

100 gr. socker, 200 gr. smör, 300 gr. vetemjöl, 1 ägg.

Till pensling och garnering: 1 ägg, socker och mandel, vinbärgelé.

Smör och socker blandas. Det söndervispade ägget tillsättes jämte mjöllet, som inarbetas på bakbordet. Degen ställes ut kallt att vila, helst över en natt. Degen kavlas ut tunt och halva degen toges ut med slätt runt mått. Resten toges ut med samma mått, men ett hål i mitten ertages av minst en äppelpipas storlek. Hålkakorna penslas med ägg och beströms med socker och mandel. De släta runda kakorna gräddas först. Ett tunt lager vinbärgelé breddes ut över dessa. Hålkakan gräddas och lägges varm på underkakan. Om så behövs kan ytterligare litet gelé fyllas i hålkakan efteråt, se bilderna.

Ät mer fisk!

En billig och hälsosam fiskrätt, bekväm att taga till är

Frytornets Fiskbullar

Tillverkade av utsökt färsk rävara.

Utom den vanliga kvaliteten — Gul etikett — finnes alltid i lager i fiskbullar i

Champignonsås, Tomatsås och Hummersås.

EKSTRÖMS VANILIN-SOCKER

VAR SKOLA VI GÖRA VÅRA INKÖP?

En lättbesvarad fråga-läs Idun

BAGERIER:

LEKSANDBAGERIET

Nybrogatan 69.

Moster Lottas Brödbod

Birger Jarlsgatan 53

BAND, SPETSGARNITYR OCH SCARVES:

Sucksdorffs Bandhandel

Hamngatan 38.

FOTOGRAF:

SANDELS JOR

Drottningg. 27, 4 tr. hiss. Tel. N. 93 29

GARN & HANDARBETE:

Systrarna Hultgren

Birger Jarlsgatan 13, 2 tr.

MODEMAGASIN:

Firma Gerda Janson & C:o

Inneh.: Ebba Olson & Gerda Janson. Drottninggatan 45.

OPTIKER:

Clara Ekström

Jakobstorg 3

parfumeri AROMA

kungsgatan 13

SKODON:

JERNS

DROTTNINGGATAN 35

SMÖR, OST, ÄGG:

Ph. Engfeldts Smörfaffär

Östermalmstorg 2

SNÖRMAKERI:

Mattssons

KLARABERGSGAT. 52

SPETSAR:

De Förenade Spetsfabrikernas FÖRSÄLJNINGSLOKAL

Grevturegatan 13

plättar och pannkakor

bli utmärkta om vid smörjningen användes

REYMERHOLMS KRON OLJA

Mockakrans.

4 ägg, 8 rågade msk. socker, 5 msk. potatismjöl.

Till formen: Smör, vetemjöl.

Maräng: 2 äggvitor, 100 gr. socker.

Mockakräm: 50 gr. rostat och malet kaffe, 4 dcl. vatten, 5 äggulor, 1 tsk. potatismjöl, 75 gr. socker, 350 gr. osaltat smör.

Nougat: 150 gr. socker, 25 gr. sötmandel.

Till garnering: Jordgubbar, hallon, körsbär eller vindruvor.

Ägg och socker vispas kraftigt, tills blandningen blir tjock och pösig, då inblandas potatismjölet, och smeten hälls i väl smord och mjölad kransform. Sockerkakan gräddas omedelbart i god ugnsvärme.

Till marängen vispas vitorna till skum och arbetas härefter kraftigt minst 10 min. Sockerret tillsättes då ytterst försiktigt, och massan breddes ut på väl smord plåt till en krans av samma storlek som tårtformen, vari sockerkakan blivit gräddad. Massan plattas till ovanpå och gräddas i mycket svag ugnsvärme.

Till mockakrämen kokar man upp vattnet och kaffet i en kastrull. Sedan detta kokat några minuter drages kastrullen från elden, locket lägges på och blandningen får stå och "dra" minst 10 min. Kaffevattnet silas upp, får kallna och blandas med äggulor, mjöl och socker. Blandningen får under kraftig vispning sjuda över elden, tills den blir tjock och pösig. Krämen tages då av elden, och vispningen fortsättes, tills krämen svalnat. Smörret röres vitt och smidigt. Litet i sänder av den kalla krämen tillsättes, under det massan arbetas grundligt med träsked.

Till nougaten smältes sockret i en stekpanna under flitig omrörning. Så snart det smält tillsättes den skällade och hackade mandeln, och blandningen hälls omedelbart upp på smord plåt att kallna. Nougaten hackas grovt.

Sockerkakan skäres i 2-3 delar och mellan varje kaka lägges ett lager mockakräm. Marängkransen lägges som ett lager mitt i kakan med kräm över och under. Hela kransen bestrykes härefter med kräm, nougaten ströses över och resten av mockakrämen spritsas i toppar på kakan. Sist garneras med jordgubbar, körsbär, hallon eller vindruvor.

IDUNS KÖKSALMANACKA

(14-20 juli).

SÖNDAG. *Frukost:* Tomatschnitzel med stekt potatis; smör eller margarin, bröd, ost, rädisor, ansjovis; kaffe eller te, vetebrod. — *Middag:* Kokt piggar med musslinsås och potatis. Kokta sockerärter och karotter med rostade brödtärningar och rört smör. Melon.

MÅNDAG. (Makaronidag.) *Frukost:* Restsallad med kardinalsås; smör eller margarin, bröd, ost, ansjovis, rädisor; kaffe eller te, vetebrod. — *Middag:* Griljerad salt lax med kokta makaroner i tomatsås. Krusbärskräm med grädd och småkakor.

TISDAG. *Frukost:* Postflingor med sylt och mjölk. Kall räkstuvning med dill och nykokt potatis; smör eller margarin, bröd, ost, rädisor; kaffe eller te, vetebrod. — *Middag:* Pepparrottkött med grönsaker. Sur mjölk med stötta pepparkakor.

ONSDAG. *Frukost:* Förlorade ägg med ris; smör eller margarin, bröd, ost; kaffe eller te, vetebrod. — *Middag:* Stekta strömmingsflundror med dill och persilja samt stuvade ärter. Enkel chokladpudding.

TORSDAG. *Frukost:* Pytt i panna med tomatpuré; smör eller margarin, bröd, ost, rädisor; kaffe eller te, vetebrod. — *Middag:* Grönsoppa. Mannagrönskaka med jordgubbssås.

FREDAG. *Frukost:* Sillgratin; smör eller margarin, bröd, ost, rädisor; kaffe eller te, vetebrod. — *Middag:* Stekt färsfylld gurka med grönsallad och brynt potatis. Diplomattpudding med biskvier.

LÖRDAG. *Frukost:* Skinkklåda; smör eller margarin, bröd, ost, rädisor; kaffe eller te, vetebrod. — *Middag:* Inkokt makrill med dill, skarpsås, rödbetor och potatis. Blåbärspaj med grädd.

Restsallad med kardinalsås (för 6 pers.). 1 kkp i tärningar skuren skinka, 2 kkp. stekrester, 2 kkp. kokta fiskrester, 2 kkp. kokt potatis i tärningar, 1 kkp brynta brödtärningar m. m.

Kardinalsås: 2 msk. fint hackade rödbetor, 1 msk. lingon, 2 msk. krusbärsmos, 1 msk. hackade gurkor, 2 1/2 dcl. tjock grädd, 1/2 dcl. rödbetsättika, socker, peppar, senap och salt.

Beredning: Skinka, stek, fisk, potatis och bröd i tärningar, blandas och lägges upp kallt på fat. Grädden vispas till skum; rödbetor, lingon, gurkor, krusbärsmos blandas med ättikan och kryddorna. Sist tillsättes grädden. Såsen slås över rätten, som där-efter omedelbart serveras.

Förlorade ägg med ris (för 6 pers.). 1 kkp risgryn, vatten, salt, 1 msk. smör, 6 ägg, 200 gr. spenat, 2 msk. tomatpuré.

Beredning: Risgrynen skällas samt kokas mjuka i saltat vatten, de få rinna av väl och blandas med smöret och tomatpurén. Spenaten sköljes och ångkokas. Äggen förloras. På ett varmt silverfat lägges en bädd av risgrynen och däröver ett lager av spenaten. Äggen placeras ovanpå; rätten garneras med persilja och serveras mycket varm.

Färsfylld gurka (för 6 pers.). 1 stor eller 2 mindre gurkor, vatten, salt.

Färs: 250-300 gr. magert fläskkött eller kalvkött, 1/2 kkp stötta skorpor, 1 kkp mjölk, salt, vitp.

Till stekning: 50 gr. smör, kok. vatten, 1 dcl. grädd, 2 msk. mjöl.

Gurkorna skalas tunt, skäras med en silverkniv mitt i tu på längden och holkas ur. De kokas sedan i saltat vatten i 10 min., tagas upp och få rinna av väl. Färsen beredes på vanligt sätt och lägges i gurkhalvorna, som läggs ihop och bindas om, så de se hela ut. Hälften av smöret hettas upp i en långpanna, gurkorna läggs i, och resten av smöret lägges i flockar ovanpå. Pannan sättes in i varm ugn, tills gurkan fått färg. Den spådes och öses flitigt under stekningen. Då gurkan är mör, tager man ut den och lägger upp den prydligt på varmt serveringsfat. Såsen i pannan redas av med mjölet utrört i grädden, spådes ytterligare, om så behövs, smaksättes och hälls över gurkan på fatet.

Diplomattpudding (för 6 pers.). 5 blad gelatin, 125 gr. socker, 2 dcl. tjock grädd, 3 dcl. vatten, 2 1/2 dcl. pressad jordgubbssaft.

Beredning: Gelatinet upplöses i det kokande vattnet jämte sockret. Jordgubbssaften tillsättes. Då blandningen är kall, och innan den hunnit stelna, nedröres den till hårt skum slagna grädden. En vacker form sköljes med vatten, beströs med socker, och massan får stelna däri 3-4 timmar. När den skall slås upp doppas formen ett ögonblick i hett vatten.

VÄVSKEDAR

av rostfritt material. Obs. denna fördel! Skyttlar, spännare, solv m. m. för hemslojd.

NYHET! alla väverskor bör "BOBIN!" köpa vår patenterade bobin-växel. Begär vår nya illustr. katalog och prisuppgift. Sändes gratis.

A.-B. Borås Mek. Väfskedsfabrik Rikst. 1028. Borås. Rikst. 1028.

Hovmanicuristen JEANNE BOMANS

myrrhatinktur, crèmer och puder tillfredsställa de högsta anspråk. Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

Gör ett försök

med Småryds Fruktättika

Yppersta mat-, bords- och konserveringsättika.

Rekommenderas av läkare.

Är trots all konkurrens

främst bland putsmedel för koppar o. mäs-sing.

Oscarshamns Spis- och Knäckebrödsfabrik Gustaf Nilzéns

tillverkningar av Delikatessbröd, Superior-Bröd, Knäckebröd N:o 2, Spisbröd och Kuvertbröd äro de förnämsta bröd-sorter som föras i marknaden.

Firman etablerad år 1895 och kvalit-eterna belönade med flera guldmedaljer. Rikstelefon 69. Telegramadress Nilzén.

lämpar sig utmärkt vid

framställning av buljong, tillberedning av soppor, såser, grönsaker m.m. samt till drickbuljong.

MAZETTI'S ÖGON-CACAO

delikat — kraftig — hälsosam

Högsta näringsvärde! Lämnar ingen bottensats!
Denna cacao är genom sin absoluta renhet, överlägsna styrka och delikata smak ett hälsosamt och kraftigt näringsmedel.

Åtgår endast för cirka 2 öre till en kopp.

Vår billigare

Inregistrerad

kvalitet

MAZETTI'S KUNGS-CACAO

garanteras också ren och oförfalskad.

Obs! Våra ännu billigare kvaliteter, paketerade och i lös vikt.

Ännu en anledning.

Sommar och varmt.

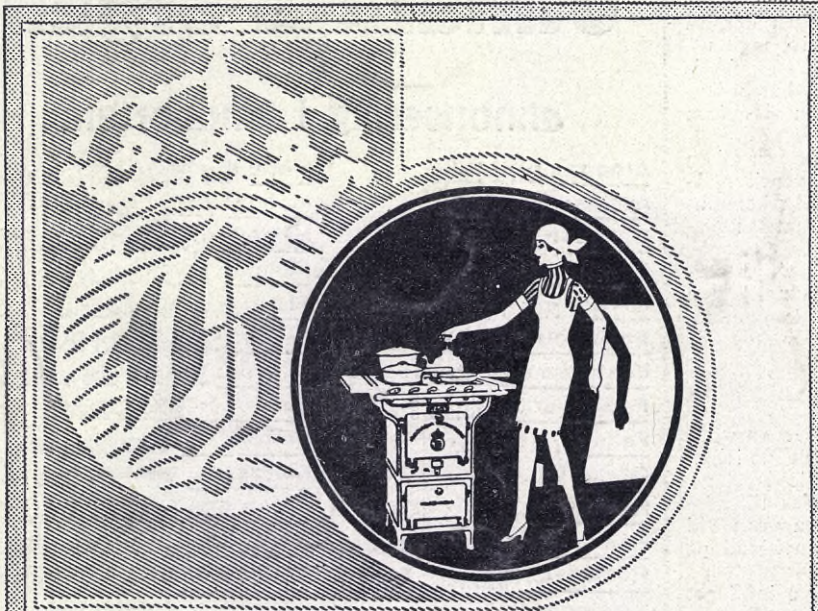
Jämför smör och Runa nu när det är varmt. Runa håller sig längre och bibehåller bättre sin fasta konsistens och smidighet under varma sommark dagar — Är inte detta ännu en anledning till att köpa Runa?

RUNA

HÖGSTA MÄRKET SMÖRBLANDAT MARGARIN

Säljes endast i de privata affärerna.

MARGARINFABRIKERNAS FÖRSÄLJNINGSSÄLSKAP

Husqvarna nya Gasspislar

av serierna 300, 400 och 600 med moderna, gasbesparande brännare levereras emaljerade eller oemaljerade.

Föres på begäran med termostat, som reglerar stekugnsvarmen.

Husqvarna

Gasspislar

HUSQVARNA VAPENFABRIKS A.-B., HUSKVARNA.

En utsökt läckerhet är

GÖTEBORGS KEX

Tdun